Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII. Ч. 57. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 26-го БЕРЕЗНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 26, 1981 No. 57. VOL. LXXXVIII.

Плянують конференцію в справах старших віком громадян

Вашінгтон. — Дорадча рада у справах старших осіб европейського походження, яка складається з 26-ох членів, представників кільканадцяти етнічних груп, таких, як мадяри, італійці, данці, німці, греки, ірляндці, жиди, литовці, лотиші, українці, хорвати й інші, і яку спонзорують спільно дві відомі інституції — Католицький університет Америки у Вашінгтоні й Національний центр для міських етнічних справ, відбула вже дві т. зв. „міні-конференції", готуючись до основної крайової конференції у справах старших осіб, яку скликає Білий Дім наприкінці цього 1981 року.

До Дорадчої ради від українців входять о. шамбелян Роберт Москаль, проф. Василь Омельченко і д-р Мирон Куропась.

Ці „міні-конференції" відбулися: одна у Балтиморі 10-12-го листопада минулого року, друга — в Клівленді 4-6-го грудня минулого року. Результати цих нарад будуть повністю передані плянованій крайовій конференції Білого Дому.

У нарадах двох „міні-конференцій" речники етнічних груп прийшли до висновку, що сьогочасні програми для старших громадян в Америці є нечутливими до великої групи старших американців европейського походження, і тому федеральні програми повинні б взяти це до уваги і відповідно усучаснитися. Не малу ролю тут грають і різниці культурного характеру, які разом з труднощами мовними не дозволяють таким американцям брати повноцінну участь у вже існуючих програмах.

Учасники конференцій Дорадчої ради закликають Уряд до сильніших заходів, щоб допомогти етнічним родинам краще опікуватися старшими віком членами. Важливим є також підтримувати працю в цій ділянці релігійних і громадських організацій, які займаються допомогою своїм сеньйорам-громадянам.

На цих нарадах також однозгідно підкреслено позитивну ролю, яку відіграють етнічні групи в їхніх суцільних поселеннях по містах у плеканні корисної практики — передавання старшими громадянами молодшому поколінню надбань етнічних культур, спадщин і традицій, що збагачує духове життя молодших поколінь. Етнічні групи в Клівленді й Балтиморі вирізнено було за модель у цьому відношенні.

В підсумках нарад також ухвалено звернутися до Білого Дому з проханням включити представників етнічних груп, яких ця Дорадча рада репрезентує, в число 1800 делеґатів, які підбиратимуться для участи в крайовій конференції в справі старших громадян в Білому Домі.

Про повніші інформації в цих справах слід звертатися на адресу: National Center for Urban Ethnic Affairs, 1521 16th Street, N. W., Washington, D. C. 20036.

ВЛАДИКА СУЛИК ВІДВІДАВ ВЛАДИКУ МСТИСЛАВА І ЗАПРОСИВ ДО УЧАСТИ В ЦЕРЕМОНІЯХ ІНСТАЛЯЦІЇ

Бавнд Брук, Н. Дж. — „Христос серед нас — є і буде" — цими молитовними словами обмінялися тут, біля вівтаря у Церкві-пам'ятнику св. Андрея, первоієрархи Української Православної і Української Католицької Церков у ЗСА на закінчення промовистої і прикладної для громади зустрічі у пополудневих годинах в понеділок, 23-го березня.

Нововисвячений архиєпископ Степан Сулик, Митрополит для українців-католиків у ЗСА, прибув сюди з офіційною візитою і запросив Владику Митрополита Мстислава до участи в церемоніях його інсталяції, які відбудуться вже у вівторок, 31-го березня, у катедрі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Філядельфії. Владика Сулик прибув у товаристві о. Романа Дубицького, його наслідника на становищі пароха української католицької церкви Успення Матері Божої в Перт Амбої, Н. Дж. Вже в середу, 25-го березня, Владика Сулик мав переїхати до Філядельфії на постійне перебування.

Достойно, радісно і гостинно прийняв українського католицького первоієрарха в ЗСА Блаженніший Владика Мстислав, спершу у своїй приватній резиденції біля маєстатичної Церкви-пам'ятника, а відтак товаришив йому у відвідинах музею і самої церкви. Поґратулювавши спершу новообраному католицькому Митрополитові, Владика Мстислав подарував йому ряд книжок. У свою чергу Владика Степан передав Владиці Мстиславові деякі із своїх праць.

Блаженніший Владика Мстислав

Владика Степан Сулик

З жалем повідомив Митрополит Мстислав молодшого віком Архиєпископа-митрополита, що з уваги на вже раніше заплянову поїздку до Европи, а відтак до Тунісу, згідно з лікарськими зарядженнями у процесі реконвалесценції після недавньої недуги, він не зможе особисто взяти участи у церемоніях введення Владики Степана на Філядельфійський престіл. Його заступатиме Владика Константин з Чікаґо в асисті о. протопресвітера Артемія Селепини, голови Консисторії УПЦеркви в ЗСА, й о. протопресвітера Степана Біляка з Філядельфії. Митрополит Мстислав запевнив гостя, що після повороту з лікувальної подорожі він загостить до Філядельфії.

Щиро і майже з батьківським піклуванням супроводжував Владика Мстислав свого гостя, пояснюючи йому деякі з експонатів у багатому на зразки української релігійної спадщини музеї. Тут долучився до них ще й о. А. Селепина. Відтак Владики перейшли до церкви і, наложивши білі камелавкіони та епітрахилі, що їм їх підніс о. д-р протоієрей Франко Існочин, ректор Святософійської семінарії і особистий секретар Митрополита Мстислава, обидва первоієрархи підійшли до престолу і поцілували св. Євангелію.

„Христос серед нас", — прорік Владика Мстислав. „Є і буде", — потвердив Владика Степан. Тричі обнявшися і розцілувавшися, Владики ще раз повернулися до приватного помешкання Митрополита Мстислава, де на них чекала легка перекуска.

Ще кілька слів про церковні і громадські справи спільного зацікавлення, повторні запевнення взаємної пошани, приязні і співпраці в майбутньому — і Владика Степан попрощався з Митрополитом Мстиславом, дякуючи за гостинність і подарунки та бажаючи Владиці швидкого повороту до здоров'я і побачення у Філядельфії.

ЩЕ ПРО РОДИНУ СІЧКІВ

Колумбія, Мд. (Н. Строката). — Останнім часом було опубліковано тексти автентичних матеріялів про родину Січків. Сьогодні подаємо текст виступу Володимира Січка в суді.

Отже, було засуджено батька, засуджено брата.

Було виключення з університету, зречення від громадянства СССР, а тоді — арешт, суд, вирок.

СЛОВО ВОЛОДИМИРА СІЧКА В СУДІ
(м. Долина в Івано-Франківській області, 9-го січня 1981 року).

„Я буду говорити, хоч не визнаю радянського суду над собою, тому що я вже більш як три місяці тому зрікся громадянства цієї країни, яка в моїх 20 років життя позбавила мене людських прав, нізащо виключивши мене з третього курсу мехмату (механічно-математичний ф-т) Київського Державного університету ім. Т. Г. Шевченка. Мене виключили з університету тільки тому, що я син свого батька. Після виключення я вчився на курсах шоферів у Долинському автопідприємстві; не допустили до здачі (іспиту) на шоферські права з тієї ж причини знову, що я Січко. Отже пожаліли і шоферських прав: одне право, яке залишили за мною, — це служба в лавах Червоної Армії. А я цього права не визнаю.

Ще 21-го вересня 1980 року в знак протесту на всі беззаконня, вчинені проти мене, я зрікся радянського громадянства і відмовився служити в лавах Червоної Армії. Причиною моєї відмови від служби в армії є той факт, що зачинщиком виключення мене з університету була університетська військова катедра, бо створила такі умови, щоб не допустити мене до екзаменів на зимовій сесії 1980 року.

Коли студенти-однокурсники обурились таким нахабним відчисленням мене з університету і післали Л. Брежнєву телеграму, в якій говорилося про моє незаконне виключення з університету, то цю телеграму Київська телеграфна установа, порушуючи радянські закони, вилучила і відправила декану факультету. Після цього декан просто був змушений пояснити студентам-однокурсникам, що мене виключили не за неуспішність, як було зформульовано в наказі ч. 192, від 21-го березня 1980 р., а за те, що мій батько Січко Петро і брат Василь — націоналісти і суджені.

Порушується стаття радянської конституції, в якій говориться, що діти за вчинки батьків не відповідають. За мого життя не було навіть найменшого порушення мною радянського закону, а закони ці порушуються вами і подібними до вас. Я людина, а не раб, як ви привикли думати, і маю право обурюватися на ваше беззаконня.

Мало цих знущань, мало того, що ви наплювали мені в душу; ви ще вимагали, щоб я сам собі плюнув в душу, тобто, щоб я в письмовій формі зрікся поглядів рідного батька, а це означає зректися самого батька, який виростив мене і навчив дивитися на світ відкритими очима. Лицеміри, зречіться ви своїх батьків за те, що виховали вас тикими черствими та байдужими до людського горя.

Я за собою вини не визнаю, а причиною того, що не йду в армію, є ваші лихі дії проти мене. Я піду в армію тільки офіцером після закінчення університету, інших умов в мене бути не може.

Заявляю, що я не раб і не радянський громадянин, і судити мене не маєте права, бо, згідно Прикінцевого акту Гельсінських угод, кожна людина має право вибрати собі громадянство і країну, в якій хоче жити. Я в своєму зреченні просив дати мені можливість еміґрувати в США для здобуття там вищої освіти."

„Ню Йорк Таймс" згадує про виставку рушників в УМ

Ню Йорк, Н.Й. — Газета „Ню Йорк Таймс" у своїх надільних числах в рубриці музейних програм реґулярно інформує читачів про виставки в Українському Музеї. Крім цього ця газета поміщує дещо довші інформації, коли відбувається відкриття виставки.

В п'ятницю, 13-го березня ц.р., „Ню Йорк Таймс" видрукував таку замітку про теперішню виставку рушників в Українському Музеї. Газета подає, що на виставці показано понад 50 рушників, якої вони довжини, з якого часу походять, які мають взори. Далі згадано, яку ролю грають рушники в українських народних звичаях: при вінчанні, при вітанні гостей тощо. Вкінці подається години відвідування Музею (від середи до неділі, від 1-ої до 5-тої год. по полудні).

ЗСА подвоюють допомогу Пакістанові

Вашінгтон. — Після совєтської окупації Афганістану положення Пакістану стало критичне з огляду на появу російських військ на його кордонах. Совєтські словні погрози є супроводжені постійними нарушуваннями пакістанського кордону совєтськими літаками, обстрілюванням різних пунктів бортовою зброєю, а навіть бомблення. Попередній Уряд ЗСА, очолений президентом Джіммі Картером, запропонував допомогу Пакістанові, яку, одначе, уряд Пакістану відкинув, як зовсім невистачаючу. Уряд президента Реґена вирішив цю допомогу подвоїти.

Не зважаючи на таке підвищення запропонованої допомоги, невідомо, чи Пакістан буде готовий прийняти її. Совєтський Союз може використати ту допомогу як претекст до поважніших, як дотепер, аґресивних актів проти Пакістану. Пакістан своїми оборонними силами далеко не дорівнює СССР, і тому, як сподіються, президент Пакістану Зія уль- Гак вимагатиме додаткових ґарантій. Наскільки ЗСА будуть готові на такі ґарантії, дотепер невідомо, а офіційні чинники в Вашінґтоні ще не висловилися у цій справі. Тому поруч прямої допомоги ЗСА готові у випадку відкинення їхньої пропозиції Пакістаном продати йому за готівку потрібну кількість зброї і інших засобів, потрібних до оборони. Фінанси на закуп тих засобів мусіли б бути достачені ззовні, бо Пакістан ніякими фінансовими засобами не розпоряджає. А допомога майже двом мільйонам утікачів з Афганістану повністю вичерпала всі інші матеріяльні і харчові резерви.

Пакістан, враховуючи своє важке положення, вже ввійшов у близький контакт з ісламськими країнами, які продукують нафтову ропу й мають значні фінансові резерви. З тих країн Савдійська Арабія пообіцяла допомогу. Крім цього, обидві країни нав'язали тіснішу співпрацю й на інших відтинках. Згідно з недавніми інформаціями, Пакістан вислав значну частину своїх збройних сил на терен Савдійської Арабії, де вони мають подвійне завдання: бути готовою оборонною силою на всякий випадок та творити внутрішню силу для савдійського уряду. Кошти побуту тих частин на терені Савдійської Арабії покриває вона.

З американського боку державний секретар Александер Гейг задеклярував, що крім матеріяльної допомоги ЗСА готові причинитися іншими засобами для усунення того почуття непевности, яке тепер домінує в Пакістані.

Відбулася зустріч колишнього президента Форда з Денґ Шіяопінґом

Пекін, КНР. — У Великій народній палаті, найбільш репрезентативному державному будинку в Пекіні, відбулася зустріч між фактичним керівником сучасної китайської політики віцепрем'єром Денґ Шіяопінґом і висланником президента Роналда Реґена, колишнім президентом Джералдом Фордом. Форд вручив Денґові послання від президента Реґена, а опісля відбув з ним довгі розмови. Спеціялісти, які прибули з ним, відбули зустрічі з іншими керівними діячами китайського правління.

Крім довгих розмов з Денґом, колишній президент зустрівся з прем'єром Згао Зіянґом, якому він вручив лист від президента Реґена. Після розмови з прем'єром Зіянґом президент Форд заявив пресі, що розмова була успішною й дуже конструктивною . Одною із головних проблем, порушених у розмовах між Денґом і Фордом, було, як далеко може Вашінґтон в'язатися безпосередньо й допомагати Тайванові, не пошкодивши стосунках з Пекіном. Недавно Пекін обмежив свої стосунки з Голляндією після того, коли вона продала, не зважаючи на спротив Пекіну, два підводні човни Тайванові.

З колишнім президентом прибула до Пекіну група знавців і представників різних ділянок державної діяльности на чолі з колишнім близьким співробітником державного секретаря Г. Кіссінджера в Раді державної безпеки, генералом Брентом Скавкрофтом. Генерал Скавкрофт брав участь у деяких розмовах Форда з китайськими діячами, а крім цього, полагоджував окремі справи своєї ділянки. Після відбуття прогулянки по ріці Янгтзе американська група на чолі з Фордом повернеться до Пекіну, де відбудуться ще різні кінцеві зустрічі, а перед виїздом у п'ятницю, 27-го березня, — пресова конференція.

У Клівленді відбудеться виставка Л. Гуцалюка

Клівленд, Огайо. — У днях 3-го, 4-го і 5-го квітня, тут у приміщеннях місцевої кредитової кооперативи „Самопоміч", відбудеться виставка майстра олій Любослава Гуцалюка, який виставить 28 олій та чотири акварелі. Виставку спонзорує 8-ий Відділ Союзу Українок Америки.

Відкриття цієї виставки наступить у п'ятницю, 3-го квітня, в год. 7-ій вечора, яка триватиме до 9-ої год. вечора. Опісля картини ще можна буде оглянути у суботу, 4-го квітня від 12-ої год. вполудне до 9-ої год. вечора, як теж у неділю, 5-го квітня від 11-ої год. ранку до 5-ої год. вполудне.

У суботу, 4-го квітня в год. 7-ій вечора Л. Гуцалюк продемонструє техніку малювання картини.

Появилась книжка „Спогади, події, люди, пригоди"

Париж, Франція. — Минулого року, тут за власним накладом автора появилась 215-сторінкова книжка Кирила Мазура п.з. „Спогади, події, люди, пригоди".

Книжка ця — це мемуарний твір. К.Мазур описує своє дитинство в Журавлівці, на Брацлавщині, побут та релігійні звичаї у цьому закуткові землі, як також русифікацію українського народу, що добре запам'ятались авторові. А відтак, він пише про свою участь у рядах Армії Української Народної Республіки та про її відступ перед ворогом. Відтак К.Мазур переходить до спогадів про часи у Львові після програної війни — початки тайного українського університету, політичні непорозуміння через злощасний варшавський договір та про розквіт мистецьких і наукових сил. А з цим, у його книжці він насвітлює такі видатні постаті того часу, як: Митрополита Шептицького, Новаківського, Січинського, Свєнціцького, Огієнка, Самійленка, Раковського і т.д.

Книжка, в якій є декілька фотографій та рисунків автора, може послужити лектурою для молоді, яка матиме змогу з неї навчитися про цінних людей цієї доби, про збереження української ідентичности на перехрестях доріг у країнах, чужих своїм психологічним підґрунтям українській людині.

ДОПОВІДЬ Д-Р АРКАДІЇ КОЦИБАЛИ

Нюарк, Н.Дж. — Старанням 86-го Відділу Союзу Українок Америки тут у п'ятницю, 27-го березня ц.р., о год. 7:30 вечора в Пластовій домівці при 736 Сенфорд авеню д-р Аркадія Коцибала, археолог, виголосить доповідь на тему: „Грецька колонізація на українських берегах Чорного моря в VI і VII століттях до Христа". Вступ за добровільними датками.

Передбачують спад інфляції

Вашінґтон. — Щораз більше економістів і керівників господарського життя ЗСА передбачують недалеко покращання господарського положення ЗСА. Згідно з тими передбачуваннями, покращання зразу не буде значно велике, але воно повинно започаткувати процес основнішого оздоровлення. Останньо так само висловився керівник Федеральної ради резерв у ЗСА Пол Вокер.

Виступаючи в телебаченні Вокер підкреслив, що покищо переважають ще елементи слабости в економіці країни, але небезпеки поважнішої рецесії немає. Можливо, що в цьому році буде ще один або два слабі квартали, але це не буде серйозною проблемою. Він не думає, що ближчим часом дасться осягнути визначену урядом мету обнизити інфляцію на три відсотки в цьому році, але напевно зменшити її вдасться. Крім інших співчинників для осягнення цього буде також відповідна монетарна політика Федеральної ради резерв, яка буде сповільнювати зріст суми грошового обороту. На окремий запит предсідник Федеральної ради резерв повідомив, що Рада разом з іншими господарськими чинниками поробить усі потрібні заходи для допомоги щадницям у їхній трудній ситуації, яка виникла у зв'язку з відпливом грошей до різного роду грошових фондів, які плятять значно вищі відсотки від щадниць. Він також підкреслив, що важка ситуація автомобільного промислу спричинена виключно ним самим. Тому, очевидно, в першу чергу автокомпанії мусять поробити заходи для самооздоровлення.

У світі

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ, правдоподібно, збільшать економічну допомогу для африканської держави Зімбабве аж до висоти 225 мільйонів долярів на протязі трьох черґових років. Ідею про збільшення підтримує також сам президент Роналд Реґен і більшість членів його Уряду. Формальне прохання прем'єр-міністра Зімбабве Роберта Муґабе мало бути проголошене публічно 24-го березня ц. р. З подібним проханням Муґабе звертається також до інших, зокрема індустріяльних, держав, щоо забезпечити собі допомогу до суми принаймні двох більйонів долярів, потрібних для відбудови відсталої господарки.

ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД і партійні кола задоволені заявою голови вільної профспілки „Солідарносьць"–Леха Валенси, який погрозив, що зрезиґнує зі свого становища керівника, якщо льокальні відділи профспілки розпочинатимуть без узгіднення з централею страйк і ускладнюватимуть і так дуже важку ситуацію в Польщі. Кореспонденти і закордонні дипломати кажуть, що провінційні керівники стосують великий тиск на Валенсу, щоб він не проволікав зі страйком і не проґайнував ще однієї доброї нагоди здобути великі користі не тільки для робітництва, але також для вільних селян і польського народу взагалі. Валенса і його численні дорадники думають навпаки, що в обличчі совєтських погроз про військову інтервенцію військ Варшавського Пакту, слід поступати дуже обережно, щоб не зруйнувати те, що вже на протязі року здобули польські робітники.

АКАДЕМІК АНДРЕЙ САХАРОВ скаржиться в окремій заяві, розповсюдженій у Москві серед закордонних кореспондентів, що аґенти КҐБ викрали у нього течку з документами і підручними записками та листами. „Ця крадіж, — заявляє Сахаров, — ще раз вказує, що офіційні чинники СССР намагаються позбавити мене можливости науково працювати й ізолювати мене від інтелектуального світу". Андрей Сахаров і його дружина Єлена Боннер перебувають, як відомо, на примусовому вигнанні у місті Ґорький.

В Америці

МЕТЕОРОЛОГИ КАЖУТЬ, ЩО В ДЕЯКИХ стейтах зима прощається дуже суворо. В південносхідних частинах З'єднаних Стейтів Америки, зокрема в Міссісіпі, Джорджії, Флориді та інших стейтах у понеділок, 23-го березня, шаліли бурі зісильними дощовимиабо сніговими опадами. В Алабамі випав сильний град, після чого вулиці багатьох міст були покриті льодом і снігом у промірі трьох інчів. У західніх районах Північної Каролайни і Вірджінії випали великі сніги, у наслідок чого був значно обмежений рух на дорогах, тому, що в деяких околицях було понад 15 інчів снігу. Поліція інформує, що покищо є тільки один смертний випадок — в автомобільному випадку загинула 10-річна дівчинка. Багато місцевостей залишились без електичної енергії, і тепер робітники працюють 24 години на добу, щоб направити електропроводи. На Флориді заіснувала інша проблема: після великих дощових опадів на гарячу землю постала сильна мряка, ніби димова синява, яка перешкоджає водіям і хворим на астму.

У ЛОС АНДЖЕЛЕСІ, КАЛІФОРНІЯ, дійшло до фізичного зудару між іранцями, прихильниками аятолли Хомейні, і його противниками. Поліція заарештувала багатьох іранців, яким суддя закинув порушення спокою, спротив під час арешту і фізичне потурбування інших осіб. Іранські патріоти, які активно виступають проти Хомейні і його диктаторської системи і називають себе „іранці на висланні", плянували відбути в парку свою демонстрацію, але на місце демонстрації прибули у великому числі прихильники Хомейні і комуністи та, зайнявши заздалегідь приготовані голосники, почали скандувати: „Смерть зрадникам". У зударі брало участь біля 2,000 осіб.

З ОГЛЯДУ НА ДОСЯГНУТЕ порозуміння між федеральним Урядом і юнією робітників копалень, заповіджений на п'ятницю, 27-го березня, страйк вуглекопів не відбудеться. Робітники домагалися 52 відсотки підвишки платень й інших соціяльних полегш, але в результаті переговорів погодились на 36 відсотків, які будуть введені на протязі трьох років і багато полегш, які мусять бути узгіднені між Урядом і юнією. Сем Чирч, голова профспілки вуглекопів висловив надію, що домовленість буде ратифікована окремими профспілками, і що він вважає справу переговорів закінченою.

МАЙЖЕ ОДНА П'ЯТА ТИХ РОДИН, ЯКІ користаються з допомоги „велфер", будуть зняті з листи допомог після того, як економічна програма президента Роналда Реґена буде ратифіковна обидвома палатами Конгресу і бюджет Уряду буде узгіднений. Речники Адміністрації припускають, що 400,836 родин з усіх 3,8 міьйона, що знаходяться на утримуванні „велфер", будуть зняті зі списків допомоги з огляду на їхній вік, здоровельний стан, заробітки тощо, а біля 258,528 родин частинно втратять цю допомогу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ганьба комунізму

Первородним гріхом комунізму, так доктрини,як і його практики ще більше,є його ненависть до людини, що належить до іншої групи, верстви чи кляси, або просто є іншої думки, як комуністична доктрина. Власне не заперечення, не видвигнення протилежного, не конфронтація з метою знайти повнішу правду, а ненависть. Цього учить комуністична теорія, а комуністична практика це переводить у життя. Ця ненависть,теоретично обґрунтована, а практично законом впроваджена в життя,є не лише незмивальною плямою комунізму, але є також тим пороком, на якому виростає багато більше.

Та прикорінна й можна після десятків років існування комунізму сказати, що атавістична ненависть — не могла не вилитися у масові злочини. Ненависть до людини зумовлювала ненависть до його соціяльної групи, верстви чи кляси. З цього власне виросли ці неймовірні теорії, що перемінилися опісля у народовбивство і суспільствовбивство — „знищення ворога як кляси", або відсунення цілих груп від життєвих функцій. На жаль, не маємо тут до діла з якимись відірваними теоретичними тезами чи арґументами. Бо вистачило, щоб міщух із Надренії Карл Маркс написав про „ідіотизм сільського життя" й, очевидно, про селян, як затурканих негідних ідіотів, щоб мільйони його послідовників і реалізаторів його теорії дивилися на селян згори з погодою, а вслід за тим з ненавистю. З тієї погорди й ненависти виросли не лише безглузді „хлібні фабрики" й „перетворення сільського побуту у міський", але й знищування услід за тим селян узагалі. І тому це не припадок, що злочинець Сталін вимордовував мільйони селян; ні, це він „нищив їх,як клясу", бож за словами Маркса — чи не треба покінчити з "їхнім ідіотичним життям?"

Таке комуністичне розуміння і такий практичний підхід до питання співжиття різних верств і груп населення не могли обмежитися тільки до селян чи до однієї групи. Це стало прийнятою методою, а метода в комуністів визначує все. Отже, це конкретно мусіло стати загальнообов'язуючою нормою і то на кожному відтинку. Доконані факти на одному відтинку зумовляли таке саме — на другому. Червоні командири й вожді зовсім не здавали собі справи з того, що коли вони в 20-их роках і в роках „воєнного комунізму" вбивали без суду й судили за вбивство без вбивства, то тим чином вони створювали атмосферу беззаконня й ґрунт для того, що десять років пізніше вони самі гинули так, як і перед тим їхні жертви.

Концентраційні табори, масові вбивства, різня вчорашніх товаришів стали життєвим стилем і нормою після того, як їх стосували до поодиноких груп тільки. І тому так легко і „самозрозуміло" було ліквідувати кримських татар, чи поволзьких німців, чи кавказькі племена; тому в божевільних головах Сталіна і його „соратників" зродилася думка, а чи не зробити б такого з українцями? І як сказав сам „батько народів", на жаль, українців забагато.

На Заході не можуть зрозуміти теперішнього відношення і поступування Москви і її сателітів у відношенні до жидів. Селян перед знищенням перезвали „куркулями", а „куркулів" уже можна було нищити; жидів тепер перезвали сіоністами і так само заходжуються їх знищити. Тільки що їх масово не розстрілюють, ані не морять голодом, як це робили з куркулями, бо сьогодні це неможливо. Але зате нищать їх духово-культурні осередки, розгромлюють їх соціяльні скупчення, позбавляють їх соціяльних функцій тощо. Це все є тільки продовженням давньої лінії й методи поступування. На наших очах Польща стала ганебною ілюстрацією цього.

Польща знайшлася у кризі, у важкій кризі. Її безсумнівними причинами є Москва та її диригентська паличка і власні польські комуністичні кадри та їхнє поступування. Але „комуністична партія непомильна", а „комуністична доктрина науково провірена і завжди правильна", отже треба шукати винного в комусь іншому.

У Польщі залишилось понад десять тисяч жидів. Зрештою, ніхто докладно не знає. У великому понад 30-мільйоновому польському морі — це навіть не краплина. Жидівська громада перестала бути творчим чинником у польському суспільстві, бо замала вона силою. І, не зважаючи на це, очевидно,за поштовхом Москви серед польського суспільства нагло, нібито стихійно, а в дійсності,добре підготована й зорганізована,зірвалася буря під зовсім нереальним і неактуальним гаслом: не допустимо жидів, щоб знову верховодили нами. Гістеричний крик із таким гаслом викликав хитання раменами. Бо як же можна витягати ще раз у теперішніх умовах таку зовсім нереальну „загрозу"? Але це вже стало органічною частиною комунізму у совєтському виданні і від цього годі втекти.

Очевидно, підкріпили цю виповзлу з темних життєвих нор „загрозу" старі ще не зовсім віджилі відгомони польського життя з „ендецькою" орієнтацією на Росію і юдофобством. Але власне видвигнення цього є ще тільки додатковим доказом банкрутства одного й другого, а саме: русофільства і антисемітизму.

Т.Т.

НОВИЙ НАСТУП МОСКВИ У ПОЛЬЩІ

Дволичність московського поступування в Польщі й у відношенні до Польщі, як і зрештою у відношенні до всіх країн, що якоюсь мірою залежні від неї, така очевидна, що її аж ніяк приховати не можна, хоч як дуже Москва намагається це робити. З одного боку Л. Брежнєв і спілка розголошують на всі чотири кінці світу, що „польські товариші здібні полагодити всі проблеми самі й розв'язати труднощі"; з другого на кордонах Польщі постійно стоять совєтські армії, а кремлівські вожді гримлять про „контрреволюцію у Польщі", про „намагання антисоціялістичних елементів скинути робітничий уряд і перебрати владу" та тим подібні очевидні безглуздя. Усе це з метою з одного боку застрашувати й шантажувати польських робітників, а з другого мобілізувати проти них опінію сателітних режимів, мовляв, „вам грозить те саме".

Збройний напад — це не розв'язка

Москва ніколи не мала найменшого морального стриму напасти збройно на противника, сусіда тощо, якщо тільки мала забезпечені вигляди на перемогу. Не стримувалася б вона і в польському випадку. Та, не зважаючи на концентрацію небувалих збройних сил, в існуючих умовах вона не може рішитися вислати свої дивізії проти польського народу. Навіть якщо б тим дивізіям пощастило без більшого труду й кровопролиття, що дуже мало правдоподібне, підпорядкувати Польщу, як це було з Чехо-Словаччиною 1968 року, та якщо б польські вояки не піднесли зброї на совєтських агресорів, ані цивільне населення не взялося б за зброю, збройна перемога Москви над Польщею була б початком нових глибоких і загрозливих ускладнень для Совєтського Союзу. Як назовні, так і внутрі. Світ знає, що Москва панує над своїми сусідами силою, а збройний напад на Польщу був би черговим доказом на те і пригадкою, що збройне насильство — це один з основних інструментів совєтської політики, й вона готова ним завжди послужитися, якщо тільки для того буде добра нагода. До того слід додати, що уряди різних держав, а в першу чергу західніх, не могли б мовчки акцептували чергового російського нападу. Навіть якщо б вони хотіли це зробити, їхні суспільства засудили б це.

Одначе Москва аж ніяк не може толерувати в своєму сусідстві, а ще більше в „члена соціялістичної співдружности" таких речей, як демократизація суспільно-політичного життя, заперечення диктатури комуністичної партії, відповідальність тієї партії перед парляментом,- в польському випадку перед сеймом,- право на критику комуністичного правління та виявлювання його помилок, невдач і злочинів, накінець раціональної аналізи комуністичної доктрини. А вже вільні громадські організації та ще й до того профспілки, то вже суцільна анатема й порушення „священної традиції" Леніна, Сталіна та інших червоних божків.

Тож ясне, якщо Москва не може збройно розправитися з Польщею, вона вживатиме всіх інших засобів, щоб врешті-решт таки здушити вільнолюбиві течії у Польщі. А таких засобів безліч, тим більше що Москва не відступає перед ніякими з них, якщо тільки в її рахунку той засіб повинен бути для неї корисний.

Конференція при зачинених дверях і її наслідки

Після XXУI З'їзду КПСС відбулася конференція при замкнених дверях, у якій взяли участь „польські товариші" на чолі з генсеком партії Станіславом Канею і теперішнім прем'єром Войцехом Ярузельським, а з совєтського боку:цілий антураж на чолі, очевидно, також з генсеком Л. Брежневим і двома „дипломатами" Дмитрієм Устіновим, міністром війни, та Юрієм Андроповим, шефом КҐБ. Після тих розмов у комунікаті знову сказано, що „польські товариші заявили, що мають достатню силу для розв'язки повсталих проблем", а „російські товариші висловили впевненість, що польські товариші дадуть собі раду".

До якого „давання ради" договорилися одні й другі, то довго не треба було чекати. Зразу після тієї конференції, як під ударом магічної палички, почали в Польщі діятися типові випадки. Почалися труси, арешти, конфіскати. Арештовано вже не знати котрий раз Яцека Куроня, провідного діяча опозиції; опісля почали добиратися до Адама Міхніка; приспішили процеси раніше арештованим; коротко: почалася „соціялістична діяльність". Та на тому ця славетна „діяльність" не вичерпалася. Поліція почала наступати на робітничі профспілки, почалося переслідування їхніх лідерів і симпатиків. А крім того почалися відомі в Польщі й у інших країнах відомі засоби „клясової боротьби". Появилися банди платних хуліганів, які почали нападати на невигідні комуністам одиниці. Під прикриттям темноти або в ізольованих місцях комуністичні громили, як це вже не раз бувало в Польщі, нападають на людей і побивають їх. Та й це ще не був остаточний вияв „комуністичної свідомости". Нагло Варшаву засипали різного роду летючки, одні з них підписані фіктивними організаціями, інші анонімні, афіші та наліпки на мурах столиці. Усі вони в унісон заговорили проти „жидівських шовіністів", жидів, які „прагнуть влади" (пригадуєте собі: „Протоколи сіонських мудреців", фальшовані колись росіянами!) та спричинюють усі клопоти в Польщі. Масовість таких виступів зразу показала, хто є майстром того нікчемного діла. Крім цього в багатьох випадках приловлено низових членів компартії при розліплюванні й розкиданні такого матеріялу. Нашому читачеві зразу пригадуються недавні випадки, коли така сама „невидима рука" писала й розсилала українськомовні відозви проти поляків у Польщі і їхніх вільнолюбивих стримлінь.

Відповідь профспілок і суспільства

Профспілки не могли пройти мовчки попри такі скандальні вибрики комуністичної влади. Робітники і їхні вільні профспілки скликають віча й наради, обговорюють і засуджують такі вчинки й накликають до самооборони. Їх у цьому підтримує велика частина польського суспільства.

Тепер стало ясно, що нарада після XXУI З'їзду КПСС в Москві, про яку чомусь небагато в пресі написано, рішила викликати нелад у польському суспільстві, поділити його, щоб таким чином уможливити собі над ним перемогу.

Чи цей останній засіб удасться Москві? Мабуть, ні. Бож ті всі „лекції" московського поступування народи, а між ними й польський нарід, „брали" вже не раз; знають їх не лише поневолені Росією народи, але й усі інші народи світу, і можна з великою дозою правдоподібности сказати, що цим разом це не вдасться; цим разом „той номер не пройде"!

РОЗБУДОВА ВІЙСЬКОВИХ БАЗ ЗСА

(В.Д.). — Впарі з намаганням президента Реґена привернути Америці її первісну мілітарну потугу американські мілітарні чинники заплянували побудову нових і розбудову давніх американських військових баз на Близькому Сході та на берегах Індійського океану, щоб скріпити американські морські, сухопутні і летунські бази в цій частині світу.

У 1981 році бюджет для мілітарної розбудови, що його ще приготовив президент Картер, а тепер його дещо побільшив президент Реґен, передбачає 270 більйонів долярів. На 1982 фіскальний рік ще Картер передбачив бюджет на 367.4 більйона долярів, але теперішній Уряд підніс цю суму до 472.6 більйона долярів. Ця сума не виключає видатків,що їх ЗСА витрачають на свої бази в Европі і на Азорських островах.

Заплановані бази

Бази заплянововано в Кенії, Сомалії, Єгипті, Омані і Савдійській Арабії в порозумінні з урядами цих держав, на території яких ці бази побудують. Американські збройні сили матимуть періодичний доступ до цих баз у часі наглої потреби, цебто на випадок воєнного конфлікту, головно з боку Совєтського Союзу.

ЗСА також скріплює та поширює свої бази на маленькому острові Дієґо Ґарсія на Тихому океані. Рівнож Америка недавно договорилася із австралійським урядом, що американські воєнні літаки зможуть осідати на австралійських летовищах для набирання бензини чи інших запотребувань.

Нестабільність

Усі ці приготування переводяться у площині нерозв'язаного конфлікту на Близькому Сході, бо хоч сьогодні є певного роду мілітарний застій у цій частині світу, ніхто не може сказати з певністю, що там не дійде до більшого воєнного конфлікту.

Покищо єгипетсько-ізраїльські відносини знаходяться у стані релятивної пасивности з огляду на нестабільність уряду Беґіна в Ізраїлі. Так єгиптяни, як теж савдійці вповні розуміють, що заки ще 30-го червня ц.р. прийде до загальних виборів у Ізраїлі, а з цим до установи нового уряду в цій країні, не може бути мови про поважні переговори з урядом Ізраїля.

Деякі американські експерти далі працюють над цим, щоб притягнути до переговорів короля Гуссейна з Йордану, але як досі він далі стоїть твердо на своїх позиціях і критично дивиться на домовлення у Кемп Дейвіді.

Багато теж поміркованих арабських провідників десь затривожені сильною антисовєтською поставою державного секретаря Гейґа, побоюючись що конфлікт між СССР і ЗСА може відвернути увагу Америки від небезпечного положення на Близькому Сході.

Але нові плянування мілітарних баз у Східній Африці і на Близькому Сході — це переконливий доказ, що Америка там же задумує встановити свою мілітарну присутність, що викликає певного роду затривоження у Москві. Вистачить тільки пригадати заяву Брежнєва, який проявив свою згоду переговорювати з Реґеном відносно „проблем Близького Сходу", якщо прийде до конференції на вершинах поміж Москвою і Вашінгтоном.

А покищо, як бачимо, президент Реґен не дуже то спішиться задоволити бажання Брежнєва спільно відбути того роду „вершинну конференцію".

Лука Луців

Про нові видання

Іван Кошелівець. Олександер Довженко. Спроба творчої біографії. „Сучасність", 1980, ст. 428. Оформлення Якова Гніздовського.

Іван Кошелівець кінчає свою дуже цікаву працю про мало в нас відомого геніяльного творця фільмів та славного письменника Олександра Довженка (1894-1956) такими словами зі статті Петра Масохи:

„На додаток хочеться згадати ще слова О. Довженка, що він написав у передмові до свого оповідання ‚Незабутнє': ‚Я хочу кожне слово вимити в українській криниці і поставити їх чистими рядами як червоні квіти на холодних рушниках".

І далі писав Масоха, що ці слова Довженка, для „нас, хто хоче відобразити творчість Довженка чи на екрані, чи в театрі,мають стати епітафом до його творів".

Автор І. Кошелівець використав багату літературу про Довженка (подану на сторінках 414-419) різними мовами і написав цю „творчу біографію" про цього геніяльного українця, якого не зміг зламати навіть той жорстокий московський комуністичний режим, який змагає до того, щоб всі ним поневолені народи служили для більшої слави Москви, а не самим собі. Режим вигнав був Довженка з Києва до Москви.

Туга за рідною домівкою, туга за Україною гнітила сивого хворого Довженка.

Вона, ця туга, передчасно й убила його. І ось останній крик у порожнечу: лист із 10-го жовтня 1956 року до президії Спілки письменників України „Уже не треба мені нічого, ні кіностудії, ні роботи, допоможіть лише переїхати й оселитися на Україні:

Вертатись хочу на Україну: Президіє — допоможи мені житлом... Тільки треба мені, аби з одного бодай вікна було видно далеко, щоб міг я бачити Дніпро, Десну десь під обрієм і рідні чернігівські землі, що так настирливо ночами мариться мені".

Відповіді не було, бо і сама Спілка не мала жадного голосу в поневоленій Москвою Україні.

Ми загналися вперед і треба вернутися до того, щоб хоч коротко поінформувати читача про цю таку змістовну книжку, яку треба б кожному прочитати, щоб пізнати її вартість і щоб зрозуміти творчість О. Довженка, якому Москва не могла дарувати того, що він любив свою Україну і її прославляв.

Книжка І. Кошелівця має дві частини і додатки. В першій частині (13-232) автор пише про кінову творчість Довженка, в другій- про перехід його до літературної творчости (235-381), а в додатках (385-426), є стаття Довженка про „Мистецтво живопису та сучасність", уривки з щоденників і стаття Петра Масохи. Тут надруковано ще й фільмографію та показник імен. У книжці вміщені 23 світлини.

Наведемо принаймні те, як Довженко дивився на історичні фільми. Він був категорично „проти звичної в совєтчині тенденції підтягувати в історичних фільмах історію під сучасність", як це було вже у фільмі про Богдана Хмельницького, знаному і в Західній Україні, бо його показували у Львові зараз після „визволення" у 1939 чи 1940 році. Довженко писав про це:

„Є ніби догадливе бажання притягнути історію ближче до нас і навіть репліки героїв перемішати ледве не з промовами вождів. Станеться так, що Олександра Невського можна, либонь, призначити секретарем Псковського обкому... а Богдана теж чимось на цю подобу".

І. Кошелівець цілий розділ (323-371) присвятив „увагам до поетики Довженка", з якого наведемо тільки частину, а саме про гіперболю:

„Але найвиразніше впадає в око в творчості Довженка гоголівська гіперболя. Ось вона, з „Зачарованої Десни".

Б'ються на сінокосі Довженків батько, дід і дядько Самійло:

„Розлючений Самійло кидався на діда, прохромлював його живіт наскрізь величезними кидальними вилами і притискав до стерні, мов Георгій Побідоносець змія. Дід так страшно кричав од болю, що листя на дубах шелестіло, а луна йшла така, що жаби плигали в озера і ворона піднімалась над лісом. Однак устигав якось промахнутися і так хряснуть Самійла сокирою по лисині, що голова в нього розвалювалась надвоє, як кавуни".

Описавши цей бій за допомогою таких жахливих гіперболь, Довженко зумів його щасливо закінчити.

„Ці страшні побоїща закінчувались десь аж під вечір, проте завжди щасливо. Всі виявлялись живі — і не ушкоджені, тільки довго важко хекали від внутрішнього вогню".

Кошелівець стверджує, що деколи Довженко мусів писати так, як вимагала партія. І так він у своїй автобіографії назвав свій фільм про Щорса найвизначнішим своїм фільмом, але у листі до свого друга, до якого мав повне довір'я, нарікав на працю при цьому фільмі, бо „втратив здоров'я на яких 5 років добрих, і що на „Щорсі він захворів грудною хворобою". Кошелівець коментує цю проблему так:

„Можливо тільки одним і був задоволений Довженко по закінченні „Щорса", що вперше після погрому „Зем-

(Закінчення на стор. 6)

Слава Дрималик-Шевчик

БЕРЕЗНЕВЕ НЕБО

I

Шкільна мапа була мало цікавим і необхідним реквізитом наших географічних годин. Великий плоский прямокутник, помазаний бронзово-зеленими смугами з нерівними вирізками блакиту, вкритий павутинням темних ниток, пов'язаних у чорні вузли — не являв з себе нічого особливого в молодих дівочих думках. Ніхто й не думав здобувати недоступні шпилі Монт Блянк чи далекого Кіліманджаро; сині ляґуни незаймано дрімали під хвилястими пальмами; коралеві рифи дармо ждали модерних сміливців; навіть зелені смуги лісів шуміли хіба лиш у прогулькових мріях чи в строфах якоїсь поетичної душі. Просто — не було ніякого міражного малюнку, що так манив хлоп'ячі серця наших гімназійних друзів. Мабуть і тому тайни географічної премудрости залишилися назавжди доменою чоловічого роду без ніякої загрози суперництва із нашого боку.

Тепер, одначе, ця звичайна плоскінь стала дивно міняти свій знайомий, нецікавий вигляд. Розкинені вирізки укладалися в повну цілість, байдужо-штивне полотно пульсувало пружною силою, а далеко розбіглі простори наблизилися у чітко накреслений реальний краєвид. Краєвид — густих карпатських лісів на гірських гребенях, що берегли входу у села, полонини й міста, далеких просторів у сніжно-дощових вітрах, де нерівно заламана лінія бойового фронту щораз то тісніше оточувала чорну цятку, позначену короткою назвою — Хуст.

Перемишль — досі такий знайомий і близький, тепер наїжився колючими днями, готов до ворожого наступу. Старі мури міста з насміхом вдяглися у незугарні карикатури „закарпацкіх молойцуф" на розп'ятті чорних шибениць; з темних завулків повзли стоногі їдкі з'яви в кожну рідну щілину, вістрям шабель значився кожний день, а — червона тепла течія протікала щораз то густішими плямами від надсянських берегів на білі поля Закарпаття.

Знайомий радіоприймач ще вчора, здавалося, голосив світові радісну правду: „Народе Карпатської України! — починається великий Чин Української Держави... станьмо як один, за нашою владою... хай живе Український Нарід!" Сьогодні — вечірня передача шипіла нечистими звуками какофонії і лиш з трудом, притуливши вухо до приймача, можна було вловити далекий, ледве чутний відгомін: „Відбито атаку зростаючих ворожих сил... кривавий день 14-го березня забрав життя найкращих синів"... Шум підіймався: „Слава Карпатській Україні!", — далекий виклик замовк під брутально сильним гудінням. Правда — в Гальки радіоприймач був „чотирилямповий", але — нащо він здався, коли ще вірніше передавав недобрі, безнадійні вісті, від яких темніло небо і плакали сніжнодощовими сльозами березневі дні.

Біля дверей Дівочого Інституту темніли без сліз сиві очі „Касі", сувора постать якої вірно берегла входу в шкільну твердиню. Кася — серце старого шкільного годинника, що незмінно вибивав години, дні і роки інститутських поколінь!

Під густо навислими бровами і грізним поглядом (ми — з паном директором) крилося щире серце і розумний досвід, який не одну інститутську душу вивів із важкої дисциплінарної кризи. Тепер ці очі загубили свою суворість. Вони постійно темніли неспокійною журбою, глибшали дві борозди біля уст, а тверді, спрацьовані пальці мозольно зачеркали шпильками змінну фронтову нитку на старій мапі, прибитій „шпанеґлями" до стінки малої дижурки. Нашим завданням було передати Касі щоденний „воєнний звіт", і ця неписана умова ставала щораз то важчим обов'язком у ті холодні ранні години.

З Касею змінився увесь Дівочий Інститут. „Пан Директор" — хоч все бездоганно елеґантний в сірому — лиш деколи цитував софістів, що робили „з чорного — біле", і зовсім залишив свою мистецьку інтерпретацію „Щит Ахілля". В „Телімени" постійно губилося золоте пенсне, яке безпечно лежало на її сніжнобілому жабо, а проблеми української літератури можна було розв'язати кличами — „Ліберте — еґаліте — фратерніте" без ніяких сумних наслідків. Тевтонські рум'янці „Туськи" помітно приблідли, її дещо прив'яле дівоче серце майже не хвилювали грішні „Ірдіше Фройде" пристрасного Фавста. Директорці Інституту траплялося — нечуване явище, що її плетена торбинка усе однакової барви з суконкою — бувала зовсім другого кольору, а сині жилки на висках постійно пульсували без ніякої історичної новини інститутток.

Минали мовчазні, безвістні дні. На сторінках часописів вибито білі печатки конфіскат, побідно зустрічали себе на фільмовому екрані „два братанки"; піднесений п'ястук ґранатового мундура був готов до безпощадного удару.

Пізнього дощового вечора, коли зимна мряка нависла мокрою плахтою над сонним містом, короткі хвилі приймача зловили слабий відгомін:

— Говорить Відень...число ранених і втікачів... з Карпатської України постійно зростає... брак харчів і приміщення ... просимо допомоги... — тут самітний звук залила могутня протидійна повінь.

Ці прості слова, всупереч усякій логіці, нагло вдарили в здавалося непереможну таму нашої бездільної немочі! Бурхлива хвиля прорвала заставні в'язи і поплила широким руслом глибокої і рішучої постанови. Постанови — діяти! — Діяти — негайно! Де, як, у якому виді? — не було ще ясне ані важне, в таких моментах нагле об'явлення приходить спонтанно, просте — деколи геніяльне!

Діловий „тріюмвірат" відбув негайно плянове засідання на першій годині релігії. Цей благородний час, присвячений аскетичному досконаленню молодої душі, усе ідеально підходив до плянування важливих дій, поетичної творчости чи просто — вільної медитації над суєтою світу і проблемами доростаючої людини. Цим разом справи були куди важніші і вимагали нашого повного зосередження. По бурхливих дискусіях спільна рада узгіднила наказ:

— Перевести в гімназії грошову збірку на допомогу Карпатській Україні — зараз, комітетові у Відні! Збіркові листи передати „довірочним" у кожній клясі, відповідальним за успіх і повну безпеку акції — ужити всіх засобів (леґальних і нелеґальних) на осягнення якнайбільшої суми. Передача грошей — по трьох днях — в руханковій залі в час великої перерви.

(Продовження буде)

Ювілейні збори „Самопомочі" в Пармі

На фото (зліва): Джордж Роч, представник з Огайо Ліги Кредитових Кооператив; мгр Зиновій Трилюк, скарбник; Роман Почтар, президент; Ніколас Борото, представник Ліги Огайо і представник сербських кредитових кооператив; інж. Дмитро Григорчук, голова Управи ЦУКА.

Ювілейні 25-ті загальні збори Кредитовові Кооперативи „Самопоміч" відбулися 22–го лютого 1981 року у модерно просторій залі православної церкви св Володимира.

Президент кооперативи Р.Почтар попросив до президіяльного столу представників Ліги, ЦУКА, громадських організацій метрополітального Клівленду. і представника кооперативи „Основа". Зі словом привіту виступали представники Ліги, УККА — Б.Футей, ОУА „Самопоміч" - спонзора кооперативи, та представник сусідньої кредитової кооперативи „Основа".

Представники Ліги вручили президентові Р.Почтареві для кооперативи спеціяльну грамоту-відзначення за їхню працю для добра кооперативного руху, а української громади зокрема. Р.Почтар, подякувавши за відзначення і привіти, подав свій звіт з проробленої праці, а далі слідували звіти Кредитового комітету, скарбника і Контрольної комісії. Слід звернути увагу, що звіт скарбника, що був приготовлений старанно з найбільшими деталями, передано до відома членів, за що члени у дискусії нагородили його рясними оплесками.

Кредитова кооператива „Самопоміч" — сказав голова у своєму звіті, нараховує 2,000 членів і 6,111.000 майна. Новозбудований будинок на великій площі з наймодернішим устаткуванням, включаючи „drive window" дає запоруку великого росту кооперативі. Повні щоденні години урядування та повні услуги членам дають їм не лише вигоду, але є безконкуренційними.

Представник ЦУКА у своєму привітальному слові підкреслив заслуги дирекції кооперативи, яка без жадних грошових винагород працює для добра своєї громади. Далі він сказав про те, які великі користі мають члени кооперативи, складаючи чи позичаючи гроші у своїй власній установі. Він також насвітлив цілі та завдання ЦУКА, закликав до єдности та любови один одного, що є передумовним завданням української кооперативи.

З уваги на практичні вигоди та можливості ще більш динамічного росту голова Управи ЦУКА звернувся до загальних зборів, за згодою президії кооперативи, залишити вільні місця у дирекції кооперативи для можливої злуки інших кооператив того терену, що збори одноголосно одобрили. Він звертався також до членів, щоб підтримували свого спонзора ОУА „Самопоміч" морально й матеріяльно бо вона має перед українською громадою великі заслуги своєї праці.

Далі слідувала дискусія над звітами управи та проєктом бюджету на наступний рік.

Із початком кожного року наші члени-кооперативи відбувають свої річні загальні збори. На підставі даних із терену у всіх кооперативах панує згода, взаємопошана та відданість великій кооперативній ідеї: „До добра і краси"

Д.Григорчук

Фортепіянова Студія Ірини Заячківської-Гаврилюк у Клівленді

Учні з проф.Іриною Заячківською-Гаврилюк (друга справа).

Серед інших українських музичних установ, Фортепіянова Студія проф. Ірини Заячківської-Гаврилюк у Клівленді має свою довголітню практику і гуртує у цьому році 27 учнів. Наполеглива праця керівника і вчительки цієї студії спричинилася до того, що кожнорічні іспити і пописи виявляють щораз кращі індивідуальні й ансамблеві успіхи її учнів.

У червні минулого року студія влаштувала тут у залі Святопокровського Осередку вже дев'ятий речитать своїх учнів. Був це один із кращих речиталів студії і складався з двох частин: першу частину програми виповнили виступи початківців — першого, другого і третього років навчання, а в другій частині виступали учні четвертого, п'ятого та шостого років. Крім фортепіянової гри, гості мали нагоду прослухати в другій частині написові точки сольоспіву і скрипки, при чому, учні гри на фортепіяні показали теж свої вмілості з ділянки акомпаньяменту.

В першій частині виступали: Ліда Гончаренко, Ричард Ровз, Таня Василина, Маркіян Топорович, Наталя Панчишин, Тарас Топорович, Ліна Василина, Володимир Гончаренко, Адріяна Небеш, Марта Лис, Катя Ровз, Галя Палка. В другій частині виступали: Христя Небеш, Василько Горняк, Памеля Додик, Еммі Додик, Марта Лис і Юля Зварич, виконуючи твори Р. Савицького, Діябеллі, Бетговена, Моцарта, Ґуно, Фоменка, Соневицького, Завадського. Із сольо виступали: Василько Горняк — скрипка, та Марта Лис і Юля Зварич із сольоспівами. Вступом до програми були два початкових виступи молоденьких Тані й Аніти Кравс.

У загальному треба відмітити великий досвід, дбайливість і любов, з якими проф.Ірина Заячківська-Гаврилюк підходить до навчання, і треба подивляти її зусилля і невтомність. **(Т-ий)**

Загальні збори Кредитової Кооперативи у Бостоні

Дня 8-го березня цього року у Бостоні відбулися шості з черги загальні збори Української Братської Федеральної Кредитової Кооперативи в залі української католицької парафії Христа Царя у Бостоні в 12-ій год. дня.

У виповненій членами і гостями церковній залі, загальні збори відкрив ініціятор основник, голова Кредитівки д-р Іван Дідюк, привітавши членів і всіх гостей, попросив о.декана Петра Огірка провести молитву подяки Всевишньому, що поміг нам зорганізувати нашу Кредитову Кооперативу. Після молитви д-р Іван Дідюк звернув увагу присутнім, що минулого року, як і попередніх років, відійшли від нас на вічний спочинок кілька членів нашої Кредитівки і попросив вшанувати їх пам'ять вставанням із місць і хвилиною мовчанки. Потім він як голова Кредитівки покликав до президії свого заступника, секретаря і скарбника і прочитав порядок нарад загальних зборів, який збори одноголосно прийняли.

Д-р І.Дідюк розпочав свій звіт привітом отцеві деканові парохії і всім присутнім, а потім коротко розповів про перебіг заснування Кредитівки, тяжкі часі, які вона пережила і поборола. Сьогодні майно Кредитівки перейшло мільйон долярів, і вона далі успішно розвивається. Минулого року ми врочисто відсвяткували п'ятирічний ювілей існування нашої Кредитівки, яка платить сім відсоткі від щадничих конт, дає на вкладки понад дві тисячі долярів безкоштовне забезпечення, від всіх ощадностей завжди платить високі відсотки, а від всіх позичок бере малі відсотки від своїх членів. Далі голова у своєму звіті розповів, що він заступав Кредитівку на загальних зборах Централі Українських Кооператив, під час XIII Конґресу Українців Америки у Філядельфії, та в усіх місцевих товариствах і організаціях старалися брати участь і допомагати всім, котрі зверталися за допомогою.

Шостий рік існування Кредитівка - це велика праця Перші роки були тяжкими. Перші засновники і органи Кредитівки, щоб удержати її при житті мусіли вкласти багато праці і посвяти. Треба було тоді великих зусиль, потрібно їх і тепер, щоб приєднати до нашої Кредитівки всю українську громаду, яка, як звичайно, з недовір'ям відносилась та й відноситься до української установи. Однак, при Божій помочі і відданій праці Управи, ми бачимо, як з маленького зернятка, посіяного нашими навіть недосвідченими кооператорами в 1975 році, виросло велике й плодовите дерево, що поволі піднімається вгору і стає могутньою українською фінансовою установою у Бостоні.

Ми по своїх можливостях виплатили маленькі суми дотацій — Українській Православній Церкві, Українській Католицькій Церкві, СУМ-А, Пласту і Рідній Школі.

Секретар Кредитівки адвокат Богдан Зозуля у своєму звіті сказав, скільки Управа мала засідань і підкреслив, скільки свого часу Управа безкорисно присвятила для добра Кредитівки.

Цікавий звіт здав скарбник Кредитівки Володимир Федорів, який розповів про великі доходи нашої Кредитівки; про великі можливості, які вона має у майбутньому, треба тільки, щоб усі українці Бостону і околиці вкладали свої ощадності в ній. Голова Позичкової комісії Антін Ґалонзка здав докладний звіт, скільки членів подавало прохання про позички, скільки дістало їх, а скільком було відмовлено.

По звітах приступлено до дискусії над ними, котра була короткою і речевою. Члени, котрі були присутні на зборах виявили своє задоволення із праці Управи та велику подяку членам Управи, що додало їм ще більшого ентузіязму та заохоти до праці у майбутньому для поширення Кредитівки.

На пропозицію Номінаційної комісії вибір трьох членів Директорії і члена Позичкової комісії пройшов одноголосно.

У внесках і запитах та побажаннях були питання у справах забезпечень і багатьох інших технічних справ, На всі запитання голова і скарбник дали задовільняючі відповіді.

Далі голова д-р І.Дідюк говорив про політичну ситуацію, яка недавно заіснувала в Америці на тлі УККА. У нашій кредитовій спілці - ми одна українська родина і тільки українська, без ніяких поділів на віровизнання і політичні угруповання. Всі ми у Кредитівці об'єднані спільною ідеєю і спільною працею. І в цьому власне величезна цінність нашої кооперації і її величезна роля в цілості українського життя. Тож не вмішуймо в кооперативне життя своїх особистих поглядів, релігійних чи політичних. Голова запропонував таку програму для бостонської Кредитівки — у нашій Кредитівці той найбільший та найліпший український патріот, котрий вкладає найбільше грошей. Таке саме побажання до Централі Українських кооператив в Америці — не входити в політику, а дбати про поширення Кредитівок в містах, де є багато українців, але немає ще Кредитової Кооперативи.

На закінчення зборів д-р І.Дідюк подякував присутнім за їхню жертвенність і витривалість.

Слідували привіти від місцевих організацій і товариств, а потім відспівано многолітствіє для Управи Кредитівки, а о.Петро Огірко провів молитву подяки за успішне переведення загальних зборів.

Під час смачної перекуски для всіх присутніх, котру приготували як несподіванку наші жінки, ще довго продовжувалися дружні розмови.

Д-р Іван Дідюк

Пам'яті інж. Миколи Богдана Дзівака

Українська православна громада в Ню Йорку поховала на цвинтарі Української Православної Церкви в Савт Бавнд Бруку чільного громадянина і церковного діяча, колишнього уродженця Волині св. п. інж. Миколу Богдана Дзівака. Після довгої і тяжкої хвороби М.Дзівак помер у Бруклині, Н.Й., у присутності його дружини Тетяни, 29-го січня цього року. Помер він у відносно молодому віці, і якби доля судила йому довше прожити, то міг би багато принести добра для української справи. Своєю активною участю у громадській, науковій і церковній праці Покійний був знаний не тільки в ЗСА, але й Канаді. І, не зважаючи на холод і велику снігову завірюху, на похорон прибуло дуже багато осіб з околиць Ню Йорку, Філядельфії і Вашінгтону

Панахиди і похоронну службу відправляли о.А. Селепина, голова Консисторії УПЦ, і о. С. Непрель, колишній настоятель Св. Троїцької Православної Церкви при Брум вулиці в Ню Йорку, а під час тризни прощали св. п. інж. М.Б. Дзівака його приятелі і громадські діячі: від Сестрицтва — А. Залізко; від церковної Управи — голова В. Монтика, від хору — диригент В. Олійник; д-р Михайло Борецький, від громади Вашінгтону, від Братства св Володимира — голова Петро Ворона і інж. К. Церкевич від Науково-Дослідного Товариства Української Термінології.

Всі ці громадяни урочисто і зі зворушенням прощали св. п. Миколу, розповідаючи про його громадську працю і життєвий шлях. Під час тризни зібрано понад тисячу долярів на Дім Православної Культури і Дослідне Товариство Волинь,

Св. п. інж. М.Б.Дзівак народився 5-го липня 1916 року в родині середньозаможного громадянина в Рівному на Волині. 1935 року він закінчив українську рівенську гімназію і вписався на студії агрономії у Львівському університеті, який він закінчив незадовго перед Другою світовою війною.

Під час німецької окупації Рівенщини він намагався зорганізувати українське православне громадянство для заложення українських шкіл і обсадження православних церков українськими священиками.

Після виходу на еміграцію, спочатку до Німеччини, а потім до ЗСА, покійний Микола віддає весь свій вільний час для організації православних громадян і колишніх громадян Волині. Прибувши до Ню Йорку він стає тут ініціятором і основоположником Товариства Волинь, щоб об'єднати новоприбулих волинян і нав'язати зв'язки з численною старою еміграцією з Волині, що поселилися в ЗСА і Канаді.

Це товариство засновано 24-го лютого 1951 року і розпочало свою діяльність видаванням журналу „Волинь". М. Дзівак став його адміністратором, а редактором — А. Трачук. У цьому журналі насвітлювалося події з часів німецької окупації та вимінювалося думками з волиняками, які були розпорошені по світові. Т-во Волинь у Ню Йорку зв'язалося із подібним товариством волиняків у Канаді, щоб спільними силами створити дослідний інститут волинських справ і видавати журнал „Літопись Волинь". Цей журнал великого формату на 128 сторінок друку виходить ще й дотепер у Вінніпеґу, Канада. Як в журналі „Волинь", так і в „Літописі Волині" поміщувалися статті пера покійного інж. М. Дзівака.

Рівнобіжно до цієї організаційної і науково-видавничої праці Микола вже в 1950 році розпочинає робити заходи в напрямі об'єднання новоприбулих православних в одній Українській Автокефальній Православній Церкві, до якої він належав, ще перебуваючи на Волині під час німецької окупації. Це йому вдалося, бо вже в 1951 році він разом із іншими громадянами дістав право і чартер на заснування Св. Троїцької Православної Церкви в Ню Йорку, при 21 вулиці, а кілька років пізніше ця церква набула свій власний будинок на 359 Брум вулиці. Згодом ця церква приєдналася до Української Православної Церкви в ЗСА, щоб творити одностійний фронт на церковному відтинку православної громади Америки.

Маючи власну церкву, церковний будинок і 2 церковні залі українська православна громада починає зростати. М. Дзівака двічі вибирають головою Парафіяльної ради, а крім того, він кожного року належить до Управи ПР, це виконував ту або іншу функцію.

За ініціятивою покійного Миколи одразу після придбання церковного будинку засновується тут школу українознавства для навчання молоді української мови.

Щоб заохотити парафіян Св. Троїцької церкви до громадської діяльности Микола засновує Братство св. Володимира в листопаді 1965 року, головою якого вибрано його.

Покійний інж. М.Б. Дзівак вклав також багато праці в організацію і заснування першої Української Православної Кредитівки в ЗСА, яку розпочав чотирнадцять років тому підписаний під цим дописом. Микола був постійним дорадником, усвідомлюючи та заохочуючи парафіян вступати в члени Кредитівки.

Українська православна громада зазнала великої втрати через смерть св. п. інж. М.Б.Дзівака. Він був здібною, працьовитою і вартісною людиною. Не зважаючи на всі непорозуміння, які бувають у кожній громаді, покійний Микола стояв понад ними. Він жив і працював з усіма членами громади у згоді і приязні, ніколи й нікого не ображаючи прикрим словом. Це була чесна і характерна людина, яка заслуговує на глибоку пошану і вічну пам'ять серед українського громадянства.

На трьох панахидах і похоронах православна громада вшанувала пам'ять покійного Миколи попрощала його у вічну дорогу.

Покійний інж. М. Дзівак залишив свою дружину Тетяну, рідну сестру Валю Кузьмич з чоловіком і дітьми й іншу свою родину.

Кость Церкевич

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч.12

В. Новотний, Делрей Біч	$ 50.00
д-р В. Богданів, Асторія	12.00
А. Гонч, Ню Віндсор	12.00
д-р Д. Павлишин, Севен Гіллс	12.00
д-р Я. Рожанковський, Енґелвуд Кліфс	12.00
Т. Савицький, Детройт	12.00
А. Юрченко, Елизабет	12.00
П. Кучкуда, Брік Тавн	10.00
Ф. Возний, Маямі Біч	7.00
А. Журко, Чікаґо	7.00
А. Кізима, Ню Йорк	7.00
І. Косіковський, Віндсор	7.00
О. Марич, Філядельфія	7.00
Д. Проць, Янґставн	7.00
Я. П. Рубель, Вейсайд	7.00
П. Слотюк,	7.00
П. Супрун, Вестон	7.00
М. Яворський, Кліфтон	7.00
А. Яросевич, Сілвер Спрінґ	7.00
Я. Вазиляк, Бронкс	5.00
М. Вольф, Байон	5.00
Ю. Воронецький, Чікаґо	5.00
П. Ґут, Юніон	5.00
Г. Козар, Сілвер Спрінґ	5.00
Я. Кукурба, Чікаґо	5.00
В. Миколинський, Монтреаль	5.00
М. Петращук, Йонкерс	5.00
І. Подільчук, Юніон	5.00
д-р В. О. Семків, Помона	5.00
Б. Кандюк, Джексон Гайтс	4.00
Т. Кісілевич, Флинт	4.00
А. Мриц-Сатурська, Клівленд	4.00
М. Середович, Сиракюз	4.00
Д. Хухра, Керґонксон	4.00
П. Вродич, Честер	3.00
О. Амброзяк, Міннеаполіс	2.00
В. Валук, Ню Йорк	2.00
О. Березюк, Міннеаполіс	2.00
О. Вережницький, Філядельфія	2.00
С. Вігун, Чікаґо	2.00
М. Вільчак, Торонто	2.00
М. Водлак, Керґонксон	2.00
П. Войчук, Стретфорд	2.00
А. Ворис, Вінніпеґ	2.00
А. Вугель, Міссісауґа	2.00
М. А. Ґаравус, Воффало	2.00
І. Гриневич, Зіон	2.00
М. Качор-Гринюк, Вінніпеґ	2.00
І. Гурман, Кейп Мей	2.00
В. Демків, Вовкіґан	2.00
Л. Денисенко, Ню Йорк	2.00
М. Довгенко, Лос Анджелес	2.00
М. Дорожинська, Савт Галленд	2.00
К. Н. Досяк, Керґонксон	2.00
А. Дяк, Асторія	2.00
Й. Іванів, Рослин	2.00
Д. Івашко, Марінет	2.00
С. Завойський, Толідо	2.00
М. Закорчемний, Едджставн	2.00
А. Кармазин, Аліквіппа	2.00
В. Кий, Валлінґфорд	2.00
В. Кичун, Парма	2.00
М. Клюфас, Мт. Проспект	2.00
А. Т. Кобрин, Стетен Айленд	2.00
С. Коваль, Ґарфілд	2.00
Д. Конюх, Воррен	2.00
Ю. С. Кравець, Ріджвуд	2.00
Г. Креховець, Ст. Луїс	2.00
Й. Куйбіда, Флашінґ	2.00
О. Кузів, Ваяндот	2.00
І. Кутний, Віндсор	2.00
С. Левицька, Маямі Біч	2.00
О. Лободоцький, Лівонія	2.00
І. Локоть, Ветерсфілд	2.00
О. Маланюк, Пассайк	2.00
С. Михалко, Ґарфілд	2.00
Б. Пасічинський, Порт Джервіс	2.00
М. Прибильський, Озон Парк	2.00
І. Принада, Картерет	2.00
П. І. Пясецький, Даксбури	2.00
Т. Рибка, Чікаґо	2.00
П. Семеґен, Детройт	2.00
М. Слабий, Юніондейл	2.00
І. Слободян, Воффало	2.00
А. Сович, Нассав	2.00
М. Ставнича, Філядельфія	2.00
Г. Стоділка, Міссісауґа	2.00
Г. Ткач, Чікопі	2.00
Н. Холявка, Ютика	2.00
Я. Целюх, Детройт	2.00
Ю. Чапленко, Едисон	2.00
С. Чорний, Коломбія	2.00
А. Шаркевич, Блумфілд	2.00
А. Шафран, Кліфтон	2.00
Н. Шаффер, Віліймставн	2.00
А. Школьний, Воффало	2.00
О. Юр, Філядельфія	2.00
І. Яринюк, Медісон Гайтс	2.00
В. Кулинич, Ню Йорк	1.00
М. Лаврук, Ваварсінґ	1.00

Відбувся пластовий „День солідарности" в Мюнхені

Виявом пластової солідарности і свідченням того, що молодь цікавиться українським правозахисним рухом і долею українських політв'язнів, була інсценізація процесу над засновниками Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод Миколою Руденком та Олексієм Тихим. Інсценізацію влаштовано в неділю, 11-го січня, в залі українського католицького парохіяльного осередку в Мюнхені.

Програму підготував пластовий Гурток для оборони українських політв'язнів при співучасті старших пластунів і сеньйорів з допомогою Орисі Яримович, довголітньої вчительки і виховниці молоді.

М.Руденка і О.Тихого заарештовано в лютому 1977 року і згодом (в липні 1977 р.) засуджено обох на довголітній строк примусових праць і заслання за „антисовєтську пропаґанду та аґітацію".

Темою сценічної картини був саме процес над обома правозахисниками, згідно з текстом судових протоколів та останнього слова, що обидва „винуватці" виголосили на суді.

Оформлення сцени „Суд у справі Руденка і Тихого" нагадувало приміщення суду. Довгий стіл, на якому лежить давно зфабрикована справа „злочину" українських патріотів. Панує тиша, яка має викликати враження, що ось тут буде „встановлено справедливість", „направлене зло", яке вчинили українські „злочинці" — Руденко та Тихий. Відбувається суд — кривосуддя. Глядачі чим раз більше переконуються, що цей процес — це не встановлення справедливости, а просто „псячий обов'язок" совєтських судових службовців, щоб формально закріпити те, що вже давно підготовано в органах КГБ — посадити українських правозахисників за ґрати. Таке переконання остаточне і промовисто скріплюється в глядача тоді, коли обоє звинувачені — Микола Руденко та Олексій Тихий, виголошують своє „останнє слово".

„Для оцінки судівництва — проґресивне воно чи реґресивне, існує тільки одне мірило: свобода слова, свобода інформацій...Наша діяльність — це висловлювання наших переконань. Наша діяльність — Слово. І ніщо інше!..Хто ж тут справжній злочинець? Злочинець той, хто намагається забрати природне право людини: вільно, необмежено думати, вільно і необмежено висловлювати свої думки", — сказав у своєму слові Микола Руденко.

Обоє підсудні в „останньому слові" викрили всю глибину змови та забріханости не тільки КГБ, а всієї совєтської системи.

Інсценізація процесу над М.Руденком та О.Тихим, що її влаштували пластуни в Мюнхені, це дуже вдалий та шани гідний засіб — знайомити українську публіку з ідеями, за які борються і караються українські правозахисники. Пластуни подбали про те, щоб за допомогою сценічної картини бодай частково наблизити глядачеві атмосферу цинізму й змови, в якій відбувався справжній процес. Важливо відмітити факт, що інсценізацію підготувала молодь, а поштовхом для них було зацікавлення та стурбованість долею українських патріотів-правозахисників, їхні мужні виступи в обороні людських і національних прав на Україні. Треба б частіше подібних імпрез; вони помітно збагатили б культурне життя нашої громади. Варто подумати також над можливістю їхати з такою чи подібно інсценізацією між українців, що живуть в інших місцях українського розселення.

Позитивність такої праці, як одного з засобів національного виховання молоді, не потребує додаткових пояснень. А для батьків, для старшого покоління така діяльність молоді вказує на те, що існує справді багато способів, як зацікавити підростаюче покоління „нашою справою". Та при цьому треба мати на увазі саме форму діяльности: вона якраз під кутом зору молоді може бути (й буде!) в багатьох випадках інша, ніж ті форми, до яких ми досі звикли.

Іван Гвать

З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку

У п'ятницю, 13-го березня цього року, у ЛМК разом зі Спілкою Журналістів Америки відбувся вечір Ольги Соневицької п.з. „Репортажі і спогади" із таким змістом: „Дві рятівниці", „Фрайманська республіка", Дніпром до Канева і Києва.

У музичній частині вечора виступила Марта Кокольська-Мусійчук із піснями композитора Ігоря Соневицького до слів Тараса Шевченка. Фортепіяновий супровід композитора.

Погляд у минуле завжди і приємний, і до певної міри, болючий, без огляду на його об'єктивну вартість. Минуле часто видається нам кращим від сучасного, хоч би тому, що ми тоді були іншими, молодшими, більш довірливими очима дивились на світ і світ дивився на нас інакше, як тепер.

Прийшов великий ісход із рідної землі. Прийшов, бо мусів прийти. Ми пішли у незнаний світ, залишивши рідну землю і часто тих, яких любили. Прощання завжди болюче, а зокрема, прощання із рідною землею. Так, із серцем, стисненим жалем, то й роспаччю, захопивши тільне необхідне, ми вирушили у світ з почуттям якоїсь вини перед тими, кого там залишили.

І ось ми опинилися у тих вже історичних таборах ДіПі в Австрії зі своїм окремим від місцевого населення світом, своїм великим горем і маленькими радощами. Ми знали, що табори — це тільки етап у нове, у зовсім нам незнаний світ. Як там? Чи витримаємо?

І з якою тугою ми дивилися на тих наших знайомих, які з малоприхованим тріюмфом несли оті таємничі кольорові коверти летунської американської пошти. А ми? Чому ми не маємо?

Та прийшов час, і ми також дістали виклики. Було вже друге прощання з Европою, коли наші кораблі, легко здригнувшись, залишили береги Европи, і ми з другим вже жалем дивилися на високі крейдяні береги Англії, які досі знали тільки з фотографій підручників географії.

І ось ми вже у новому для нас світі. І, бувало, на нічному Бродвеї, під мертвим світом реклями, заштовхані чужим натовпом, ми питали себе, що тут робимо? Може, це сон? Але сон ставав дійсністю і треба було жити під чужим небом із клаптиком України в серці.

А ще перед тим подорож доповідачки Ольги Соневицької „Дніпром до Канева і Києва" за першого „звільнення" Західної України. Напруження і навіть неспокій в очах. Яка то вона наша Україна, спалена сонцем сталінських конституцій. І рідна „не наша земля" і люди „чорніше чорної землі". І мовчазна могила Пророка, закутого в залізо червоної пропаґанди.

Відзначаючи виступи М. Кокольської-Мусійчук та композитора І.Соневицького можна обійтися без запевнень, що вони були мистецькими. Вони були, і пропаґанди не потребують.

Акомпаньямент — це та мистецька канва, по якій легко пливе „художня вишивка" співу.

Так і було. Дві частини гармонійно об'єдналися і дали задоволення. Вечір, на пропозицію І.Соневицького, закінчено співом „Заповіту". Заля співала, ведена акомпаньяментом композитора і Кокольською.

І оце могутнє „Поховайте та вставайте" ще раз нам нагадало монументальне „Коли забуду тебе, мій Єрусалиме, нехай забвен буду".

Михайло Кучер

Замість квітів на могилу

бл. п. СОЛОМІЇ БУНДЗЯК

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили:

Іван і Зеня Бундзяк	100.—	дол.
Волод. і Марія Кульчицькі	50.—	"
Василь і Зеня Никифорук	50.—	"
Марія Підгородецька	50.—	"
д-р Роман і Марія Борковські і Марія Струмінська	25—	"
Ераст і Осипа Куровицькі	25.—	"
Каролина Лавришко	25.—	"
д-р Осип і Марія Мороз	25.—	"
Іван Станецький	25.—	"
Андрій і Віра Березовські	20.—	"
Прокіп Кісіль	20.—	"
Роман і Люба Никифорук	20.—	"
Роман і Корнеля Соболь	20.—	"
Павло і Надія Микитин	10.—	"
Наталка Саєвич	10.—	"
Разом:	475.—	дол.

Гроші переслано на руки Блаженнішого Патріярха до Риму.

Українська Вільна Академія Наук у США

ПОЖЕРТВИ НА УВАН У США В 1980-1981 РР.

Подаємо третій список жертводавців, що вплатили членські внески та пожертви для Академії від листопада 1980 р. до березня 1981 р.

По:

1,000.00 дол. — Новосівський, І.; Терещенко, Л.
270.00 дол. — Світ, І.
250.00 дол. — Суховерська, М.
200.00 дол. — Скрипник, М.
150.00 дол. — Чінченко, І.
100.00 дол. — Гординський, Ю.; Кий; Крамаренко, П.; Лиман, Л.; Маків, В.; Овчинник, М.; Падох, Я.; Рак, Б.; Савчук, Є.; Скоп, А.; Теребус-Кекіш, О.; Фаріон, Д.; Філіпчак, Б.
80.00 дол. — Гунчак, Т.
75.00 дол. — Біланюк, О.; Кордиш-Головко, Н.; Одарченко, О.
65.00 дол. — Магайчук, Д.
60.00 дол. — Соловей, О.
50.00 дол. — Адамович, А.; Андре, М.; Арка Ко.; Вілінський, Я.; Блохин, Р.; Бризгун, К.; Волянський, Д.; Гордецький, О. Гувер, А.; Дражевська, Л.; Дубровська, М.; Дячук, В.; Каменецький, І.; Кінал, В.; Коропецький, І.; Корчинський, М.; Косенко, К.; Кулик, А.; Лепкий, Д.; Лешко, Я.; Лимонченко, В.; Максимюк, С.; Маяровський, А.; Несіна, О.; Новицький, А.; Петришин, В.; Процюк, С.; Рочестерська Українська Кредитівка; Федишин, О.
45.00 дол. — Теребус-Кмета, Н.
40.00 дол. — Прокіп, М.; Шевельов, Ю.
30.00 дол. — Бабиляк, С.; Колтунюк, М.; Лавриненко, Ю.; Микулович, Я.; Нещадименко, А.; Перхорович, О.; Струс, Р.; Шиприкевич, В.; Штанько, А.; Фішер-Слиш, М.; Цюцюра, Т.; Ясенко, Д.
25.00 дол. — Андрієвський, В.; Бабюк, А.; Безпечний, М.; Биковський, Л.; Богданів, В.; Булавка, М.; Бульбенко, Ю.; Бульбенко, Ф.; Бутко, И.; Винич, В.; Воронін, О.; Воскобійник, І.; Гагарин, Г.; Гайдамака, Л.; Гаєвський, І.; Голод-Третяк, Р.; Гордієнко, Г.; Гришко, В.; Грицак, П.; Гуменна, Д.; Гурко, С.; Дейчак, Н.; Дицьо, М.; Дражньовський, Р.; Єфремова, Г.; Ільницький, Р.; Жуковська, С.; Захарчук, С. Зеленський, Ю.; Зілик, М.; Кедровська, К.; Козбур, Т.; Корінець, М.; Костюк, А.; Костюк, Т.; Кочур, І.; Кузьмович, М.; Кулик, В.; Кушнір, Л.; Кушніренко, М.; Левицький, В.; Лисий, А.; Луцький, Є.; Луцький, Ю.; Макаревич, І.; Мельник, З.; Незд, С.; Неліпа, В.; Новосівський, І.; Нолден, Є.; Ординська, Л.; Оришкевич, И.; Панчаки, І. та О.; Підстригач; Приходько, В.; Рудко, В.; Рудницький, І.; Савицький, М.; Савчук, В.; о. Селепина А.; Семенина, В.; Сім'яник, С.; Скремета, Є.; Блаженніший Митрополит Мстислав; Смик, Р.; Сосновський, Т.; Сочинський, П.; Стовба, О.; Тишків, С.; Фізер, І.; Фединник, О.; Цегельський, М.; Чипар, Ю.; Чапленко, Ю.; Шаблій, М.; Шебунчак, В.; Швайковський, С.; Шевченко, І.; Школьник, А.; Юрченко, В.
20.00 дол. — Вілоус, Г.; Борковський, Р.; Годовський, В.; Гришко, Г.; Дерей, Е.; Долинська, Л.; Задойна, М.; Іваницький, Б.; Кліш, В.; Козачок, І.; Кононенко, О.; Корсунь, Ф.; Кострюбяк, Д.; Кулик, С.; Манченко, І.; Мартинюк, О.; Мирський, Л.; Нікіш, Н.; Перхорович, О.; Петренко, Р.; Попадюк, П.; Рапавий, С.; Роніш; Стратієнко, А.; Томащук, Д.; Шатун, П.; Шпетко, М.; Якимчук, В.; Ярославка, М.
15.00 дол. — Бойко, В. Букачевський, Я.; Гноєвський, В.; Китастий, Г.; Колесніченко, Д.; Кузик, Д.; Лаврин, М.; Никифоріян, А.; Пезанський, М.; Самотулка, Т.
10.00 дол. — Андре, В.; Андрушків, І.; Балабан, О.; Бандера, И.; Вачинська, М.; Безсонів, В.; Блавацька, Є.; Бодарева, Г.; Брикович, Т.; Василів, В.; Витвицький, В.; Ганін, М.; Гірняк, И.; Гуля, Па.; Глюк, Р.; Дивак, Ю.; Дигдалевич М.; Дзюбинські, Е. та В.; Дмитренко, Д.; Іванюк, О.; Капуста, Ф.; Корбин, Ю.; Костирка, М.; Клюфас, О.; Ключко, А.; Крилова, О.; Кузьмич, Ю.; та В.; Кукрицька, А.; Литвиненко, Н.; Логин, Г.; Любчак, І.; Марчук, В.; Метель, І.; Миланич, А.; Мирошниченко, А.; Михайлів, В.; Михалевич, Н. та М.; Михалевський, З.; Надрага, В.; Назаревич, Л.; Охримовичі, Ю. та І.; Розмай, О.; Ромах (У.К.К.А., Кемден); Сенковський, Т.; Сіренко, П.; Субтельні, М. та І.; о. Ткачук, І.; Харамбура, І.; Чикаленко, О.; Школьник, А.; Яремко, Е.; Яценко, О.
5.00 дол. — Виковський, Л.; Ворицький, М.; Данилів, Ю.; Еванців, В.; Кузик, О.; Курилас, С.; Левицька, В.; Маланюк, М.; Небошинський, С.; Омельський, А.; Осідач, М.; Панків, П.; Пришляк, О.; Саливон, М.; Саранча, А.; Середович, В.; Шерей, Г.
3.00 дол. — Місило, С.
2.00 дол. — Синоватний, Ю.

На вшанування світлої пам'яті:

1.	Івана Антипенка (Анатоля Гака) — зібрано під час поминального обіду, влаштованого при Церкві Св. Покрови у Філядельфії	352.00 дол.
2.	Івана Бакало — від Бакало, В.	30.00 дол.
3.	Дам'яна Горняткевича — від Грицака, П.	40.00 дол.
4.	Івана Жуковського — від Дядинюк О.	10.00 дол.
5.	М. Зариби — від Громницького	200.00 дол.
6.	Марії Кабачкової — від Дражевської Л.	10.00 дол.
7.	Мирона Левицького — від Левицької В.	50.00 дол.
8.	Анатоля Лобачевського — від Лобачевської О.	25.00 дол.
9.	Олександра Неділька — від Зотовського, В. —	10.00 дол.
	від Турянської К.	10.00 дол.
10.	Лева Окіншевича — від Одарченка, П.	20.00 дол.
	від Вашингтонської групи УВАН	30.00 дол.
11.	В. Панасенка — від Громницького М.	50.00 дол.
12.	Мар'яни Янати — від Дражевської, Л.	10.00 дол.

Управа УВАН у США сердечно дякує Всім жертводавцям і буде вдячна за дальшу підтримку праці Академії.

Адреса Академії:

THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES IN THE U.S., INC.
206 W. 100th St.
NEW YORK, N.Y. 10025

ЗУДАР МІЖ КЕРІВНИКАМИ в Державному департаменті за те, хто саме має відповідати за ведення закордонної і оборонної політики З'єднаних Стейтів Америки, продовжується з повною силою. Доказом цього є дуже часто контроверсійні заяви найближчих дорадників президента Роналда Реґена. Поінформовані особи твердять, що державний секретар Александер Гейґ вже кілька разів розмовляв з Президентом на цю тему і, правдоподібно, намагався закріпити за собою першенство у вирішуванні справ закордонної політики, обмежуючи тим самим права численних дорадників Реґена.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність
дня 7-го грудня 1980 року
Наша Найдорожча і Незабутня Тета

СЛ. П.

МАРІЯ ДЖУМИҐА

В першій мірі складаємо нашу найщирішу подяку о. пароховi Олексієві Флоріді за відправлення Панахид та заупокійної Служби Божої в церкві свв. Петра і Павла в Людлові, Масс., та за зворушливі прощальні слова над домовиною.

Рівнож наша щира подяка о. Флоріді за духовну опіку під час недуги Покійної в шпиталі та за відпровадження Її Тлінних Останків аж на Український цвинтар св. Андрея в Савт Бавнд Бруку.

Щира подяка хорові, який чудовим співом причинився до звеличення похоронних обрядів.

Ми невимовно вдячні нашим Приятелям та Знайомим, що так численно прибули з ближчих і дальших околиць, щоб віддати останню прислугу Покійній.

Наша щиросердечна подяка Всім, що відвідували нашу Тету під час недуги в шпиталі, телефонували, пересилали квіти та чим небудь причинилися до моральної піддержки хворої.

Вислови глибокої подяки складаємо голові церковного Комітету п. І. Ганущакові., голові Сестрицтва п. Дозі Максимів та Всім Паням, що причинилися до урядження поминок.

Наша глибока вдячність Вельмишановним Панам, що несли домовину, та щира подяка Всім за молитви, за пожертви на Служби Божі, квіти, вислови співчуття, та Всім, що зложили датки замість квітів на різні цілі в пам'ять Покійної.

Ми невимовно вдячні Всім, а особливо Панству Кривулич, що допомогли нам родині, яка приїхала здалека до незнаного міста в урядженні похоронів нашої Тети.

Вкінці наша подяка Похоронному заведенні „Монтіні" за дбайливе та солідне переведення похоронів.

Хай Господь Бог обдарує всіх Вас Своїми обильними ласками, та винагородить сторицею.

Родина БОГДАНІВ
Родина МИХАЛЕВИЧ

Замість квітів на могилу бл. п. Марії Джумиґи пожертви склали:

250 дол. Л. П. Михалевич
180 дол. — Працівники Андерґармент Корп. — Чікопі
по 30 дол. — Г. Мисишин, Т. Кривулич
по 25 дол. — М. І. Красій, І. Матківська
по 20 дол. — Б. Богдан, М. Богдан, М. Кремінець, І. Ганущак, М. Лончина, Л. Янась, П. Онуфрей, С. Савайко, С. Михайлишин, В. Кос
15 дол. — А. Шуст
по 10 дол. — И. Луківський, Я. Дереш, А. Жґута, П. Чубатий
7 дол. — П. Лесишин
по 5 дол. — П. Хомин, П. Оприско, В. Солецький, В. Шуст

До Їх Блаженства Патріярха Йосифа вислано 580 дол., з чого 150 дол. як допомога потребуючому студентові.

170 дол. для церкви свв. Петра і Павла в Людлові, Масс.

42 дол. на Визвольний Фонд.

30 дол. на Служби Божі в 40-ий день смерти Покійної.

Нюйоркська громада відзначила роковини Т. Шевченка

Ню Йорк, Н.Й. (В.Л-ць). — В неділю, 22-го березня ц.р., тут, в залі середньої школи Стайвесон, відбувся заходами Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій - Метрополітального Відділу УККА і Наукового Товариства ім.Шевченка в ЗСА великий концерт для відзначення роковин Поета і Пророка України Тараса Шевченка. Після відспівання „Заповіту" зібраним нашвидкоруч хором, що складався з членів Школи Кобзарського Мистецтва і чоловічого хору Оперного ансамблю під керівництвом маестра Лева Рейнаровича, Свято відкрив голова КОУАО інж. Михайло Шпонтак, який заявив, що ніхто перед Шевченком не навчив нас такої великої любови до України, як саме Тарас Шевченко, який прикладами із свого життя показав нам, як треба трудитися для рідної справи, для рідного народу.

Добре опрацьоване святочне слово виголосив д-р Ігор Гурин, куратор українського православного шкільництва в ЗСА, який розглядав Шевченка в аспекті міжнародної оцінки, а не в аспекті національному, як це досі робили багато з доповідачів. Він цитував численні писання чужинців, зокрема слов'янських вчених про Шевченка, поезія якого мала великий вплив на літературну творчість багатьох народів. На думку доповідача, Шевченко абсолютно досягнув світової величі, став одним з найбільших поетів світу.

У пршии частині мистецької програми виступив успішно концертовий Ансамбль Кобзарського Мистецтва в Ню Йорку під мистецьким керівництвом молодого і дуже любленого дириґента Юліяна Китастого, який, заповідаючи деякі точки виступу Ансамблю, підкреслював, що не можна забувати Шевченка — лірика, твори якого в репертуарі всіх українських вокально-музичних одиниць, а отже — і Школи. Молоді учасники Школи відспівали і відіграли на бандурах: „Зоре моя вечірная", муз.Степового (дует Наталка Гончаренкоі Марта Йовик); в'язанку танцювальних мелодій, аранж. Д. Піки; „Думу" з поеми „Невольник", муз. Глушка, що її виконав сам Ю.Китастий у супроводі бандури, одержуючи за те щирі оплески від публіки; „Сонце гріє" (знову дует Олі Ходоби і Марти Йовик) і кобзарський танок „Стукалка".

Після короткої перерви у другій частині виступили три солісти: Лариса Маґун-Гурин, сопрано при акомпаньяменті Марічки Сохан; колишній соліст Львівської опери бас-баритон Лев Рейнарович, при фортепіяні Євгенії Палій, і Євген Титла, тенор, при акомпаньяменті цієї ж, до речі, неперевершеної піяністки, про яку, звичайно, з подивом висловлюються слухачі. Кожній із згаданих солістів відспівав по три пісні Усі вони, а також чоловічий хор Оперного ансамблю, виступили опісля у першому акті опери „Причина", муз. А.Ліхнякевича, під музичним керівництвом Євгенії Палій. Постановкою займався М. Яблонський, а оформленням сцени для Шевченківського концерту інж. Тарас Гірняк.

Біля півтисячі присутніх вітали оплесками виконавців цьогорічної програми, а особливо сеньйора українських сцен Лева Рейнаровича, він бо доклав багато зусиль, щоб збагатити цьогорічне Свято різноманітною програмою. Накінець Рейнарович заінтонував український національний гимн, що його підхопили присутні, і цим могутнім співом закінчені Шевченківське Свято.

ВЕТЕРАНИ В'ЄТНАМСЬКОЇ ВІЙНИ потребують значно більшої допомоги, заявили члени урядової комісії, яка мала за завдання простудіювати проблему ветеранів, які брали активну участь у боях і в наслідок цього зазнали поранень чи психічних заломань. Крім того комісія ствердила, що у зв'язку з участю у в'єтнамській війні серед її учасників збільшився відсоток алькоголізму, наркоманії і психічних захворювань.

ПОЖЕРТВИ
НА УЧАСТЬ У СВІТОВІЙ ЖІНОЧІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ У КОПЕНГАҐЕНІ, 14-30 липня 1981 р.

Фед. Кред. Кооператива „Самопоміч" у Ню Йорку — 300 дол.

Фед. Кред. Кооператива „Самопоміч" у Джерзі Ситі — 150 дол.

Українська Щадниця „Тризуб" у Нюарку — 50 дол.

Укр. Фед. Кред. Кооператива „Самопоміч" у Філядельфії — 50 дол.

Кредитова Спілка, Лорейн, Огайо — 25 дол.

Відділи Союзу Українок Америки: 5-ий у Ворен — 10 дол., 17-ий, Маямі — 25.00, 43-ий, Філядельфія — 30.00, 48-ий, там же — 28.00, 63-ий, Детройт — 10.00, 66-ий у Ню Гейвені — 50.00, 91-ий, Ветлегем — 56.00.

Ліґа Українських Католицьких Жінок Канади — 30.00.

100.00 дол.: Надія Мандрусяк,
50.00: Іванна Джус,
30.00: Юліяна Білецька.

По 25.00: д-р Ілля і Марія Андрусяк, Василь і Пелагія Кучкуди, д-р Роман Кравчук, Тамара Тимків, Іванна і Олег Ратичі, п. Охримович, Ярослава Панчук, Валентина Савчук, Оксана Городецька.

По 20.00: Стефанія Яхницька, д-р Марія Балтарович, д-р Б. Худьо, Лідія Гура, Анна Капітан, Дарія Кострубяк, д-р Софія Олесницька, Ольга Целевич, д-р Степан Ворох, Дмитро Троян, Людмила Волянська, Марія Ржепецька, Марія Татарська, д-р Тарас Шеґедин, нерозбірливо (Балтимор).

По 15.00: Валентина Євич, Іванна Федорів, Ярослав Голуб.

14.00: д-р Скорецька.

По 10.00: Гурток Книголюбів у Чікаґо, А. Вілинська, Стефанія Цегельська, Стефанія Кохановська, З. Харамбура, Марія Щука, Марія Котлярчук, Марія Химинець, Марія Дейчаківська, Ганна Янішевська, Ірина Юрків, Софія Брезіцка, Софія Данко, В. Мельничук, Федір Федоренко, М. Миколенко, П. Н. Романчук, Надія Ковальська, Т. Кічоровська, А. Гаврилюк, О. Новосівська, О. Лев, Б. Ґелета, Володимира Брикович, Теодозія Брикович, Л. Кирилюк, о. Роберт Москаль, Марія Булавка, В. Романовський, В. Сорока, В. Войтович, Л. Лемішка, Наталія Котович, Марія Крамарчук, Марія Крижанівська, Неля Дмитрів, Ф. Кульчицька, Віра Кушнір, Наталія Макаревич, Надія Мандрусяк, Володимира Михайлів, Наталія Олійник, Олександра Школьник, Емілія Procінська, Александра Селепина, Соня Серна, Д. Ярославська-Столярчук, Марія Угорчак, Оксана Кузьмак, Марія Холевчук, Марія Омецінська, Богданна Тарнавська, Ольга Малинівська, Людмила Демиденко, Андрій Яріш, Катерина Хомяк, д-р Роман Кисілевський, Марія Яніс, Степан Гук, Дарія Романков, Дарія Витанович, Ірена Винницька, В. Винницький, Марта Могачевська, Марія Галій, о. В. Пелех, Богдан Шеренґа, Марія Головінська, Ярослава Ґоїв, Віра Гнатюк, Волод. Грушкевич, Віра Миколенко, Ірина Іванчишин, Марія Каплиста, К. Кедровська, Ліда Колодчин, Павлина Різник, Волод. Тимошенко, Матильда Фецович, Вол. Кукурба, Прокіп Ніцпон, Марія Футей, Марія Юзик, Марія Івашко, Франко Сілецький, Маруся Стефанишин, Ірина Руснак, Людмила Сердюк,, Мирослава Савчак, Ольга Муссаковська, Зеновія Воробець, Т. Бень, нерозбірливо (Балтимор).

По 8.00: Ірена Петрина, Рома Тобіянська,, Оксана Сливка.

7.00 дол.: Анна Олексів.

По 5.00: Теодозія Гаврилів, Ірина Гаврилів, Галина Головчак, Н.-Д. Гаврилів, Ірина Кашубинська, Володимира Полянська, Марія Футей, Марія Мудрак, Люся Медицька, Александра Волошин, Євгенія Дубас, Олена і Микола Климишин, Зеня Торків, п. Колодчин, О. Лончина, М. Слюсарчук, М. Цісарук, Зоя Плітас, Роман Химинець, Іванна Пенкальська, Катерина Марків, Ксеня Корженьовська, Ірена Гелюк, Ірена Гриневич, Софія Бродич, Софія Адріянович, А. Різник, Олександра Омельченко, Оля Лісківська, Ол. Лісківська, Наталя Носенко, Іван Петруша, Ю. Король, М. і А. Швед, М. Самокишин, З. і В. Сидораки, Марія Даниш, Ірена Мельник, Марія Варагура, Софія Варусевич, М. Квас, О. Бойчук, Лідія Вульба, Юлія Сось, Юля Петришин, п. Барнич, О. Садовий, Г. Пясецька, Л. Шав'як, О. Калиновська, М. Бгурик, А. Поліщук, М. Захарків, Г. Самутин, п. Володюк, Зеновія Воробець, Ірена Ванчицька, Дарія Цапар, Петро Міллер, Волод. Островський, Ніна Куйдич, Петро Ціхановський, Галина Осташ, Анна Дячун, Марта Тарнавська, М. Омецінська, В. Гординська, Д. Березовський, Оксана Гудзь, Ольга Савчук, Валентина Єрмоленко, Стефанія Залітач, Євдокія Журовська, Оксана Журовська, А. Жилава, Євдокія Климишин, Євгенія Колцьо, Анна Єйна, Анна Чорнобіль, Іванна Мартинець, Василина Марфей,, Ярослава Ніщеменко, Марія Остапенко, Міра Повх, О. Раковська, Остап Зинюк, Л. Процик, Т. Ясінська, Н. Бабич, П. Захарченко, М. Вохно, Розина Захарченко, Любомир Ратич, Оксана Кузьмак, Р. Ратич, Надія Ковл, Л. Мельник, Марія Романенчук, Ганна Самутин, Марія Сміщкевич, Оксана Кузьмак, Зеновія Яворська, Марія Стефанишин, Софія Соколишин, Ярослава Крижановська, Іванна Ратич, Марія Гладка, М. Ходновська, О. Гельбік, Х. Голубець, Віктор Яворський, Г. Коренець, М. Прийма, Оля Костюк, Ізабела Омецінська, Марта Семків, Леся Семків, Зеновія Семків, Анна Ґерета, Оля Костюк, Михайло Білозір, Стефанія Лаба, Люба Петрик, Анастасія Кісь, Емілія Іваніш, Дмитро Бобеляк, Марія Тереня, Ольга Кутий, Анна Настюк, Ольга Цар, Роман Псюк, Осипа Яворська, Катерина Кузьма, Ніна Черняк, Олена Шиприкевич, Марта Шиприкевич, Ірина Шміґель, Андрій Чорний, Анна Булавка, Степан Поліщук, Василь Будко, Ел. Павлюк, Василь Корж, Дора Хариш, Валя Снігура, Валя Богдан, Василь Будько, В. Колодій, В. Дворський, Лев Ганас, Микола Леськів, Михайло Красіцький, Омелян Варилка, Д. Грамяк, І. Галас, Д. Кіт, Марія Харина, Мирон Утриско, Ольга Лукасевич, В. Швед, Лідія Кострубяк, О. Гайдучок, Софія Варилняк, Анна Парубченко, Надя Фат, Тамара Веремієнко, Валентина Фат, Марфа Галета, Зіна Маліноський, Н. Ґулай, Данка Осадца, Марія Васьків, Надія Попель, Ірена Костів, С. Пахульська, д-р Ірена Терлецька, Таіса Богданська, Богданна-Надія Вігун, Ірена Кіндрачук, Зеновія Камінська, Михайло Плешкан, Стефа Таланчук, Г. Степаненко, Г. Борецька, Н. Козел, Микола Криворук, О. Сушко-Наконечна, п. Залуцька, п. Антонович, І. Малиновський, Лідія Яросевич, Ол. Дражньовський, Марта Перейма, п. Дячок, В. Свинтух, Ю. Яросик, Н. Н. (Вашінґтон), Марія Вірщук, Ростислава Гузар, Уляна Білецька, Надія Шкільник.

По 4.00: Євгенія Чорняк, Марія Мазяк.

По 3.50: Марія Дурбак, Ольга Гнатик.

По 3.00: Н. Н. (Детройт), Уляна Старосольська, Ірена Падох, Христя Навроцька, Люба Раковська, М. Карпевич, О. Лень, Анна Рак, Марта Палідвор, Люба Артимишин, Євгенія Тріска, О. Качала, Анна Никифоряк, Стефа Крушельницька, Стефанія Дуда, Анна Притула, Уляна Козак, Ярослава Ґерґель, Анна Стецяк, Марія Кузьма, Зиновія Ярош, Ольга Дем'янчук, Оля Захарій, Марія Волощук, п. Ноленська, Надія Кузьма, Галина Петрів, Р. Ратич, Люба Єднака, Валя Калин-Магмет, В. Небрич, Марія Кузів, Оксана Мартинець, Іванна Лисинецька, Оля Буртик, Надія Іванчук, Стефанія Свірська, В. Тисяк, Г. Довбня, Л. Мриглоцька, Оксана Микитин, Іванна Клим, Олена Смулка, Л. Гошовська, Ольга Трачук, Люба Дзімян, Леся Терлецька, Нелі Осадчук, Мирослав Сявявко.

Дрібнішими пожертвами зібрано 264.00 дол.

Висловлюємо подяку всім Жертводавцям.

Екзекутива СФУЖО

Дада Рак не живе

Незабутній інж.Богдан „Дада" Рак у характеристичній для нього функції на кортах Союзівки: промовляє до учасників крайових тенісових змагань під час роздачі нагород. У пам'яті сотень змагунів — він таким і залишиться.

У яких парадоксальних технологічних умовах живемо!

Віддаль між Клівлендом і Ню Йорком виносить 600 миль, її поборює автомобіль за 10-11 годин, літак за нецілі півтори години. І з усім цим, нас інформує людина в Клівленді, що повернулася з Ню Йорку: „Ми поховали там Даду Рака, що помер на 74-му році життя..."

Свідомість буриться і протестує: як? коли „помер і похований"?.. Між цими фінальними подіями в житті людини загарантована віддаль трьох-чотирьох днів. Де ж наша преса? Де?

І тоді рахуєте, що „Свободи" пошта не доставляла нам, провінціялам, уже три дні, потелефоновано про нещастя, напевно, тільки небагатьом — і ось вам розв'язка. Американські засоби інформації літають так само джетом, як і їдуть волами.

А може воно сприємливіше, менш болюче, що вістка приходить, як „пекедж", у якому зліквідовано все, що відносилося до туземного буття людини („помер і похований").

Так відійшов творець славного віденського „вундертім"-у — Гуго Майзль (1937р.), а три десятиріччя пізніше — його брат, славетний спортовий журналіст - філософ Віллі. Так раптом перестали існувати змагуни згаданого футбольного „вундертім"-у Тоні Шаль і Вальтер Навш.

Так як жив, так раптом „помер і похований"...Без найменшого повідомлення загалу про захворіння і підготови загалу до втрати.

Ми свідомі, що вдаємося у великі порівняння. Але покійний інж.Богдан — популярно „Дада" Рак, враховуючи обставини нашого зубожілого займанцями, замкненого насильно в окремі конкляви окупацій, а потім розсіяного по всіх країнах Господа Бога життя — витримує такі порівняння. Зокрема в ділянці тіловиховного плянування витримує. А освітою, особистою культурою, стилем виступу і трактування людей і проблем багатьох визнаних величин міжнародного тіловиховання, напевно, перевищує...А, втім, всі ці величини працюють (-вали) в умовах державного життя — наскільки ж важча була праця в умовах поневолення, де і вороги, і свої рідні друзі міряють усе одним своїм аршином, в чамбул засуджуючи все, що не поїхньому.

На переломі 20-их і 30-их років інж.Богдан Рак був секретарем Спортового Товариства „Україна-Львів", де один із його двох молодших братів грав у першій футбольній дружині на позиції середнього помічника.

Але швидко обидва вони перейшли працювати до Українського Спортового Союзу, де з'єдналися з третім братом — зокрема, двом молодшим — довелося побувати на возі і під возом комбінованого тіловиховного й політично-підпільного життя з усіма його жорстокими наслідками. Не інакше було і в час війни.

На европейській передеміграції братерська трійка знову повністю пірнула в тіловиховну працю, а в Америці в цій ділянці на чільне місце вийшов найстарший із братів, названий у наголовку цієї згадки, — інж. Богдан („Дада") Рак. Тут він проявився передусім як блискучий тіловиховний обсерватор і стратег.

У середині 50-их років, отже, напередодні Олімпіяди в Мельбурні (Австралія) хтось із наших спортових діячів піддав думку зорганізувати українську (Проти) Олімпіяди. Молодий наш журналіст назвав ідею „геніяльною", вирахував декількох американських спортовців українського роду, яких можна намовити до участи, в Наягара Фоллс (Онтаріо) влаштовано збори, на яких обрано „Олімпійський комітет"...

Це було тим, чого ентузіясти хотілй-бажали. З тим пропоновано та доручувано різним центрам нашого поселення в Америці й Канаді влаштувати ігрища в різних родах спорту (до перегонів...вітрильників включно), яких ми... не мали.

Інж.Б.Рак дивився на те, чи пак вислухав ті слова (бо дивитися не було на що), і зробив свій висновок: робім те, що можна тут зробити — використаймо конкретні здобутки нашої громади, які вже є до розпорядження. З тим він попростував до Українського Народного Союзу і переконав його провід, що піклування Батька-Союзу українським спортом вийде в хосен не тільки обидвом сторонам — але й усій українській громаді.

То була „доктрина Дади Рака", яка себе повністю виправдала. Вона породила наш тенісовий і плавацький спорти, бо дала їм фізичну остою та матеріяльні улогіднення; вона з оселі Союзівки зробила Мекку української спортової молоді, куди — зокрема на кінець тижня під День Праці — тягнеться все, що спортом живе.

А рівночасно застосуванням цієї доктрини в навечір'я Різдва за новим стилем (24-го грудня 1955-го року) в Торонто створено, на базі реальних можливостей і завдань, Українську Спортову Централю Америки й Канади (УСЦАК) — то в висліді маємо свої спортові ігрища не щочотири роки, але кожного року. Бо, крім тенісу і плавацтва, з площ Союзівки користають теж наші відбиванкарі. В таких умовах тільки легкоатлетика, футбол і зимові спорти відбувалися б як окремі складові частини наших щорічних спортових ігрищ поза Союзівкою.

А Олімпіяда? — Вона хай традиційно залишиться імпрезою міжнародною, як це й було минулого року в Торонто на Олімпіяді поневолених Москвою народів.

Ми не подаємо, бо не знаємо ближчих дат і даних з життя покійного інж. Богдана Рака. Не знаємо теж, де, — крім спорту, хору „Думка" й Товариства Українських Інженерів працював св.п. Богдан. Проте, ми мусимо реагувати на втрату цього визначного змагуна українського тіловиховання і взагалі української справи, щоб поділитися цією сумною вісткою з рідним містом Покійного — Стриєм, Княж-городом Львовом і всіма центрами нашого поселення в розсіянні так швидко, як тільки можливо. А опечаленій родині Покійного зложити вислови нашого співчування.

...Волею Провидіння під час 26-річчя українських тенісових чемпіонатів на Союзівці синьо-жовтий прапор буле жалібно спущений до половини машту.

Він пригадуватиме змагунській молоді і глядачам про відхід у вічність людини, яка створила ці ігрища, а якій ми, за її самовідречену працю, винні вічну пам'ять!

О.Гайський

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ ПОШИРЮЄ ТЕМАТИКУ ЗБІРКИ ФОТОГРАФІЙ

Професор Тарас Гунчак, куратор історичного відділу Музею, повідомляє, що заплянсвано не обмежувати тематику музейної збірки фотографій до історії української іміграції в Америці. Музей збиратиме фотографії, зроблені в Україні, в повоєнних таборах переміщених осіб і в різних країнах поселення українців. Незабаром у пресі будуть подані вказівки щодо тематики і документації дарованих Музеєві фотографій. Заплянсвано обмін копіями фотографій з українськими установами у діяспорі, що мають збірки фотографій.

Уже почали надходити експонати. Наталя Осадча-Яната передала Музеєві знімки українського ученого-ботаніка і громадського діяча Олександра Янати, який загинув на Соловках у 1930р.

8-ий Відділ СУА в Клівленді, Огайо

влаштовує

ВИСТАВКУ КАРТИН ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

в Кредитовій Спілці „Самопоміч"

6108 State Road ,PARMA, Ohio

П'ятниця, 3-го квітня 1981 р., 7-10 год. веч.

Субота, 4-го квітня 1981 р., 12-9 год. веч.

Неділя, 5-го квітня 1981 11 ранку — 5 веч.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС
в Детройті, Міш.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у неділю, 12 квітня 1981 р., о год. 2:30 по пол.
у залі Українського Народного Дому
при 4655 Мартін вул. в ДЕТРОЙТІ, Міш.

із слідуючим порядком нарад:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильности Зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Слово Головного Секретаря УНС ВОЛОДИМИРА СОХАНА
7. Дискусія над звітами.
8. Абсолюторія уступаючій Управі.
9. Вибір нової Управи.
10. Завдання Округи на нову каденцію.
11. Внески, пропозиції, запити.
12. Закриття ділової частини Зборів.

У Загальних Зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: члени Управи Окружного Комітету, по два делеґати наступних відділів:

20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504, 506,

Почесні і Головні Радні УНС та конвенційні делеґати.

У нарадах візьмуть участь:

Володимир Сохан, Головний Секретар УНС
Євген Репета, Головний Радний
Роман Куропась, Головний Радний
Володимир Дідик, Почесний Головний Радний

Гостей — членів Українського Народного Союзу радо вітатимемо.

Якщо на означену годину не прибуде відповідна кількість делеґатів, наради почнуться о годину пізніше, без огляду на кількість присутніх.

Роман Татарський, *голова* — Григорій Корбяк, *секретар*
Василь Папіж, *прес. реф.* — Ярослав Базюк, *фін. реф.*

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ АМЕРИКИ І КАНАДИ
ДЕЛЕҐАТУРА СХІД

повідомляє, що

ДРУГІ ВЕСНЯНІ ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за МЕДАЛІ І КЛЮБОВУ ТРОФЕЮ УНСоюзу

відбудуться

на басейні "Montclair Kimberley Academy"
Lloyd Rd., Монтклер, Н. Дж.

в суботу, 28 березня 1981 р., о год. 1 по пол.

у слідуючих конкуренціях для хлопців і дівчат:

8-10 і 11-12 років
25 м. довільним
50 м. довільним
25 м. грудним
4 x 25 м. гінці, довільним

13-14, 15 і вище років
50 м. довільним
100 м. довільним
50 м. грудним
100 м. змінним
4 x 50 м. гінці, довільним
100 м. метеликом
100 м. горішним
4 x 100 м. гінці змінним

Змагуни (-ки) можуть брати участь у 3-ох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях.

Зголошення до змагань приймається перед початком змагань на басейні від 11:30 рано. Вписове $1.50 від особи.

Доїзд до басейну від Ню Джерзі Ґарден Стейт Парквей виїзд число 142, Блюмфільд Аве. Їхати Блюмфільд вулицею на захід приблизно 4 милі і скрутити на ліво на Lloyd Rd. до басейну школи.

Пригадуємо, що тільки члени спортових товариств і спортових гуртків молодечих організацій, які оформились в Українській Спортовій Централі, можуть брати участь у змаганнях УСЦАК. Заяви вступу в члени УСЦАК можна буде зложити перед початком змагань на басейні.

Закликаємо Українську Молодь взяти якнайчисленнішу участь у цих змаганнях.

За Управу УСЦАК — Делеґатура Схід:

Мирон Стебельський, *голова* — Роман Слиж, *ланковий плавання*

Поклін Кобзареві у Флориді

В Українському культурно-релігійнім центрі св. Андрея в Норт Порт-Ворм Мінерал Спрінгс, Флоріда, 5-го березня ц.р. в ущерть набитій власній залі урочисто відзначено—роковини нашого національного генія й пророка Тараса Шевченка.

Академію започаткував мішаний хор співом „Заповіту" під диригентурою інж. Грабовича у фортепіяновому супроводі Ярослави Грабович, який присутні вислухали стоячи. Опісля культурно-освітня референтка осередку поетеса Лариса Мурович відкрила академію, привітавши присутніх, і виголосила глибокозмістовну промову, нав'язуючи до сучасного стану в Україні, до нескорених, які ідеї Шевченка й далі поширюють.

Вона цитувала Василя Симоненка, Ніну Костенко, для якої Шевченко є совістю, і Караванського, для якого Шевченко — поет із серцем Прометея. Згадала також і про тарасівців, з Харківського університету, які на Шевченковій могилі присягли сповняти його заповіти про визволення України.

Ті ідеї далі продовжували Микола Міхновський із його „Самостійною Україною, учасники визвольних змагань 1918 й наступних років: члени СВУ, ОУН, УПА, дивізійників аж дотепер—нескорені в Україні. Посланієм Шевченка й закликом до єдности закінчила Лариса Мурович свою доповідь.

Слідували рецитації С.Гарасимова—„Чигирин"; В. Бабич—„Лілея" та уривки з „Посланія", які рецитувала Олена Речицька.

Відома оперова співачка Марія Лисоґір при акомпаньяменті Лідії Сої по-мистецьки з почуттям проспівала пісню „За думою дума" сл. Шевченка, музика Степового; „Нащо мені чорні брови" музика Бінковського та „Сонце заходить" музика Гайворонського, за що її присутні нагородили рясними оплесками.

Святочну доповідь виголосив Йосип Лисогір, вказуючи на велич Шевченкових ідей, що зробили його міжнародною постаттю. Він сказав, що Шевченко був добре обзнайомлений з ідеями демократії Америки й бажав ті самі ідеї й Україні. Вживаючи українську народну мову, здобув собі велику любов українського народу й тим спричинився до розвитку тієї мови в літературну мову України, всупереч московській забороні і русифіації.Шевченкові ідеї визволення України—це завдання для нас усіх.

Присутні нагородили прелеґента рясними оплесками.

Мішаний хор Центру виконав „Чорна хмара з-за Лиману" музика Кузими, та разом зі всіми присутніми, вставши з місць, закінчили академію співом національного гимну.

Опісля В.Кукурба висвітлив кольоровий фільм відкриття памятника Шевченкові в Буенос Айресі, Аргентина, де були до речі, присутні Йосип Лисогір і В.Кукурба.

Громада у цій місцевості досить активна. Старанням Володимира Рибака 15-го лютого ц.р. з нагоди уродин Патріярха Йосифа Сліпого після Служби Божої відправлено урочисту Молебень в намірені його здоров'я. Гостювали й доповідали тут сен. П.Юзик, д-р Марія Квітковська; ред. Анатоль Курдидик, редактор Віталій Лехтер, проф. Валентин Мороз, суддя Микола Шпитко, д-р Климишин й інші.

Успіхи Центру завдячуємо управі, як також Контрольній комісії, які вміють гармонійно поєднувати релігійні й політичні концепції для добра загальної української справи.

Д-р Ол.Соколишин

Вступайте в члени УНС!

Відділ ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ
і Осередок СУМ-А в Балтімор, Мд.
під патронатом Відділу УККА

запрошують все Українське Громадянство і Молодь на

ДОПОВІДІ

НА АКТУАЛЬНІ УКРАЇНСЬКІ ТЕМИ:

„Боротьба за Українську Соборну Державу — диверсії єдинонеділимських дисидентів" — Д-р АНАТОЛЬ БЕДРІЙ.

„Становище до подій на XIII Конґресі УККА" — СТЕФАНІЯ БУКШОВАНА, *заступник Голови Уряду УНР*

Неділя, 5 квітня 1981 р., год. 4-та по пол.
Заля Дому Української Молоді

Українське Патріярхальне Товариство
Відділ Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж.

запрошує всі Товариства й Організації на

КОНЦЕРТ

для відзначення 89-их уродин

Патріярха Йосифа І.

ПРОГРАМА У ВИКОНАННІ МОЛОДІ:

Святочне слово .... о. М. ПРОЦИК
Духовник філії УКУ у Філядельфії
Хор „ЖАЙВОРОНКИ", Тріо „ЧЕРЕМШИНА", — Осередок СУМА — Ню Йорк, диригент Л. СТРУГАЦЬКИЙ, акомпаньямент — СОНЯ ШЕРЕҐ
Фортепіянове сольо .... ІРЕНА ПЕЛЕХ
Деклямація .... ХРИСТЯ ТЕРЛЕЦЬКА
ТРІО МОЛОДИХ БАНДУРИСТІВ — Нюарк, Н. Дж.

Неділя, 29 березня 1981 р., год. 5-та веч.
Український Народний Дім в Ірвінґтоні, Н. Дж.
140 Проспект Авеню

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО в ЗСА
повідомляє, що

ЗВИЧАЙНИЙ КРАЙОВИЙ З'ЇЗД ДЕЛЕҐАТІВ

-відбудеться

в суботу, 4-го квітня 1981 р., в Боффало, Н. Й.
в залі Українського Народного Дому, 205 Military Rd., Buffalo, N. Y.
Тел.: (716) 877-9670,із звичайним порядком нарад.
Початок о год. 10-ій вранці.

Згідно зі статутом, у З'їзді беруть участь делеґати Відділів за правилом: один делеґат від 20 членів. Відділи віддалені понад 300 миль від місця З'їзду, можуть передати свої мандати іншим делеґатам з тим, що один делеґат не може мати більше ніж 5 мандатів.

На З'їзд прибуде гість з Риму, **о. д-р ДМИТРО БЛАЖЕЙОВСЬКИЙ**, який виголосить доповідь на тему збереження нашого обряду.

•

ПІСЛЯ ДІЛОВИХ НАРАД БУДЕ

„СВЯТОЧНА ВЕЧЕРЯ"

о год. 7-ій ввечорі в шкільній залі церкви св. Ів. Хрестителя.

БОГДАН І. ЛОНЧИНА, *голова* — ВАСИЛЬ ПАПІЖ, *секретар*

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Юнаки УСВТ „Чорноморська Січ" — першуни турніру „Адідас"

В неділю, 1-го березня ц.р., відбулися фінальні змагання „плей оф" великого зимового турніру копаного м'яча „Адідас", гри якого проходили на протязі двох місяців в закритій залі середньої школи Колумбія в Мейплвуді. Юнацька дружина „Ч.Січ", що виступала в Другій Дивізії (вік — 16 років і нижче), закінчивши свої гри без поразки на усіх 8 клюбів, здобула безконкурентно звання чемпіонів тієї дивізії.

По закінченні реґулярних гор відбулися ще додаткові, так зв. „плейоф", у яких юні „січовики" вийшли знову переможцями, здобувши чотири з п'яти нагород турніру.

В півфінальній зустрічі „Ч.Січ" розгромила слабий клюб „Кугарс" високим вислідом 7:0. Переможні ґолі для „Ч.Січі" стрілили: А.Пенцак 4, Р.Вендлянд 2 і С.Шевчук.

У фіналі наші юнаки зустріли найсильніших своїх конкурентів — клюб Нюаркської Академії, який у показнику табелі гор зайняв друге місце. В завзятих і дуже емоційних змаганнях „січовики" ввесь час вели, суперники здоганяли, але остаточно наші юнаки перемогли вислідом 6:4. Переможні ґолі в цих фінальних змаганнях здобули: С.Шевчук 3, Ю.Ґбур 2 і А.Пенцак.

Після закінчення змагань відбулася церемонія вручення трофеїв. Трофей найкращого воротаря турніру вручили Д.Василакові, трофей найкращого змагуна — Р.Вендлядові, трофей найкращого „стрільця" — С.Шевчукові. Трофей дружиновий перебрав капітан Ю.Ґбур. Крім згаданих юнаків у складі дружини в цьому зимовому турнірі виступали: О.Калинович, Ф.Голінатий, А.Пенцак, Ю.Презимірський, Р.Голінатий. Провідник цієї переможної дружини Маріян Хамуляк.

Кінцевий показник табелі гор турніру „Адідас" 1981

	Гор	Точок
1. УСВТ „Чорноморська Січ"	7	13:1
2. Нюарк Академі С.К.	7	11:3
3. Монтвіл С.К.	7	8:6
4. Мейплвуд С.К.	7	7:7
5. Дельбартон С.К.	7	6:8
6. Морріставн С.К.	7	4:10
7. Сітон Гол С.К.	7	4:10
8. Кугарс Старс	7	3:11

І-ша дружина „Ч.Січ" у чвертьфіналі

„Ч.Січ" - Трентон Італіянс С.К. - 0:3
„Ч.Січ" — С.К. „Вісла" — 1:1
„Ч.Січ" — Н.Дж. „Рекс" 2:1

Не зважаючи на поразку, що її зазнала „Ч.Січ" в останніх змаганнях першої рунди турніру Віторійо Поццо в Елизабеті, наша дружина ввійшла до другої рунди гор, що відбулися в суботу, 7-го березня ц.р., у залі Арморі. „Січовики" мали відбути дві зустрічі з сильними конкурентами, що теж вибороли собі право змагатися за вхід до чвертьфіналу.

В першій зустрічі „Ч.Січ" напочатку програвала — 0:1, але в кінцевій фазі змагань після кількох добрих можливостей врешті Роман Ганич вирівняв вислід — 1:1. Бути чи не бути в чвертьфіналі — мали вирішити другі змагання з сильним клюбом „Рекс", що відбулися перед закінченням програми гор вечора. В грі „Ч.Січ" мала перевагу, але напад не викінчував стрілами з ряду догідних підворітних ситуацій, з яких можна було здобути ґолі. Все таки „січовики" вже перед перервою вели — 1:0, що його притомно здобув Ігор Чижович.

Швидко після початку другої половини з гарної акції А.Бакуна — Р.Ганича Чижович підніс вислід до 2:0. Свого почесного ґоля змагань суперники здобули кілька хвилин перед закінченням зустрічі. Завдяки цій перемозі „Ч.Січ" зайняла в показнику табелі гор другої рунди друге місце в своїй підгрупі і таким чином ввійшла до чвертьфіналу турніру, що треба уважати за успіх. У складі „Ч.Січ" на протязі цього турніру виступали: М.Хамуляк, Ю.Бакун, В.Ткач, А.Бакун, М.Чарний, Д.Бакун, П.Коваленко, Т. Ключик, В.Коваленко, Р. Ганич, І.Чижович, О.Пенцак; провідник — А.Охрименко.

Успішні виступи Віктора Каздоби

Віктор Каздоба, один з найвидатніших змагунів плавацької ланки „Ч.Січі", був учасником чергових плавацьких змагань УМСА у Вестфілді, в яких здобув три золоті і одну срібну медалі. Дві золоті Вікторові вручили за перші місця в гінцях у конкуренціях — 4x50 ярдів змінним стилем і 4x100 ярдів вільним стилем. Третю золоту медалю Віктор здобув у конкуренціяї 100 ярдів метеликом, у якій змагалося 18 плаваків. Срібну медалю нашому плавакові вручили за здобуте друге місце в конкуренції 100 ярдів горілиць, у якій теж виступало 18 плаваків. Свої успіхи, як і його сестра Аліна та Христина Хромовська — усі визначні плаваки „Ч.Січі", завдячують своєму дідові Степанові Хромовському, колишньому чільному діячеві УСВТ „Ч.Січ", який дуже причинився до їх спортового вишколу в плаванні.

Ковзаняр Євген Солунський здобув звання чемпіона СССР

Український юнак Євген Солунський, вихованець Харківського тренера Ігоря Чучмана, здобув звання абсолютного чемпіона СССР у ковзанярських змаганнях, що відбулися в Москві. 21-річний Євген, колишній чемпіон наколесницького спорту, в минулому році був першуном тільки в конкуренції 1,500 метрів.

У цьогорічних змаганнях головними конкурентами Солунського були російські ковзанарі: Березін, Бочкарьов і Балашов. У спринті Солунський осягнув час 40.15 сек., був п'ятим; 5,000 метрів — 7.17,35, здобув третє місце. В часі сильного вітру конкуренція 1,500 метрів Євген подолав першим, осягнувши час 2.04,55, що забезпечило йому успіх у загальному точкуванні. На закінчення Солунський вийшов першим теж на 10,000 метрів (16,01,62), що разом дало йому 173.483 точки і звання абсолютного чемпіона СССР. (от)

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ ВЕЧІР В БРУКЛИНІ

Бруклин, Н.Й. — У неділю, 29-го березня ц.р., о год. 4-ій по полудні тут у залі Українського Національного Дому при 216 Гренд вулиці, відбудеться, старанням Об'єднаного Комітету українських організацій, Шевченківський концерт. У програмі: виступи церковного хору церкви св. Духа під диригентурою маестра Лева Рейнаровича; святочне слово мгра Осипа Рожки; сольоспів — Л. Рейнарович, бас-баритон; і дуети — Рейнарович і Ст. Пасторе; виступ гуртка бандуристів під керівництвом Л. Ларсон; деклямації дітей українських шкіл. При фортепіяні — проф. Т. Левицький.

В пам'ять Дорогого Хресного Батька

бл. п.
Д-ра ЯРОСЛАВА ВОЄВІДКИ

складаю 100.00 долярів
на ФОНД КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА в ГАРВАРДІ.

Сідней, Австралія — Д-р Андрій СТРОКОН

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п.
ТЕОДОЗІЇ з ЛИСЯКІВ ПАВЛИК

складають 25.00 долярів
на УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ в Гарварді.

•

Сестрі Соні, сестрінці Наталці і всій Родині складаємо щирі співчуття.

Мґр Володимир і Марія ПЕТРИШИН

У світлу пам'ять моїх Друзів з гімназії із площі Сокола-Батька у Львові

д-ра Юрка Малецького
і
інж. Дади Рака,

Членів Українського Інституту Америки,
жертвую 100.00 долярів
на ОБОРОННИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ.

Д-р В. О. СЕМКІВ

В СЬОМУ РІЧНИЦЮ НЕВІДЖАЛУВАНОЇ ВТРАТИ
нашого Найдорожчого
БРАТА, ШВАҐРА І СТРИЙКА

бл. п.
Д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО

зложили $50.00 на Українські Студії в Гарварді.

Юньйон, Н. Дж. — Юрій ОЛЕСНИЦЬКИЙ з Родиною

Замість квітів на могилу

бл. п. проф. Григорія Ґолембійовського

жертвуємо 50.00 долярів
на СИРОТИ в АРҐЕНТИНІ
на адресу о. монс. С. І. Хребти

Ірена й Александер ЛОБОДОЦЬКІ

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями й Знайомими,
що 28-го лютого 1981 року упокоїлась в Бозі,
в Парижі, на 90-му році життя

бл. п.

МАРІЯ ПЛЕВАКО

основник Фундації Братства Святого Симона в Парижі.

ПОХОВАНА 5-го березня 1981 року на паризькому кладовищі Пер Ляшез.

В глибокому смутку:
небіж — ЮРІЙ ПЛЕВАКО-ОРАНСЬКИЙ з дружиною НАДІЄЮ,
донькою — КАТРЕЮ ОРАНСЬКОЮ-ПЕТИК
зятем — РОМАНОМ ПЕТИК

•

Замість квітів, складаємо пожертву в сумі 25.00 долярів, на Українську Бібліотеку ім. Симона Петлюри в Парижі.

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Друзями і Знайомими,
що дня 22-го лютого 1981 року відійшов у Вічність,
на 59-му році життя

бл. п.

ТЕОДОР ПАВЛИК

наш Найдорожчий
МУЖ, СИН, БАТЬКО, БРАТ, ДІДУСЬ І ВУЙКО,

народжений у селі Буцові, біля Перемишля, в Україні.

ПОХОРОНИ відбулися 25-го лютого 1981 р. з церкви Св. Рождества Пречистої Діви Марії в Ню Брансвік, на цвинтар Оукльон Меморіял Парк, Н. Дж.

•

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
Улюбленого нами

ТЕОДОРА

відправляться поминальні

СВЯТА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

в суботу, 4-го квітня ц. р., о год. 9-ій ранком
в церкві Рождества Пречистої Діви Марії
в Ню Брансвік, Н. Дж.

Горем прибиті:

СОФІЯ — дружина
НАДІЯ — донька з мужем АНТОНОМ ЗЕМБІЦЬКИМ і сином АНТОНОМ
КАТЕРИНА — мати
АННА, МАРІЯ, КАТЕРИНА, СТЕФАНІЯ І НАДІЯ — сестри з родинами
СЕМЕН І ПЕТРО — брати з родинами в Україні
та ближча і дальша Родина в Україні, Америці, Канаді й Европі

З нових видань

(Продовження зі стор. 2)

лі" на початку тридцятого року його не тероризували політичними обвинуваченнями. Бодай на якийсь час".

За „Землю" комуністичні підлизайки, такі, як Дем'ян Бедний гостро критикували Довженка, називаючи його „націоналістом", „пантеїстом", „біологістом", а фільм називали „куркульським" і „контрреволюційним", бо в дійсності він і таким був, бо Довженко в ньому „мітично сприймав" рідну українську землю". Ось уривок:

„Ідеш і слухаєш, і чуєш землю, що годує тебе не тільки хлібом і медом, а й думками, піснями і звичаями і не тільки годує й ростить, а і прийме колись до свого материнього лона, як прийняла прадідів своїх і діда під яблунею."

Довженко писав свою прекрасну „Зачаровану Десну довгі роки. Він писав про це в щоденнику 1946 року:

„Пишу книгу. Я пришлю її Вам через три роки. Якщо ж я її не допишу, якщо я, що втратив усе за одну лише помилку серця свого, умру отут від печалі серця свого, умру отут в тяжкій самотності, я прошу Вас тільки про одне — хай візьмуть тоді з моїх грудей серце і поховають його на скривавленій батьківщині моїй, на Україні, на українській землі".

Щиро радимо читачам „Свободи" прочитати книжку Івана Кошелівця про Олександра Довженка, який у своїй „Зачарованій Десні" „геніяльно намалював нам чарівну українську природу і своєрідних людей серед яких він ріс і серед яких вбирала в себе перші соки його муза, глибоко національна — українська!"

Книжку купити мужна в „Сучасності" — ціна 18 долярів. Адреса: N. Ilnytzkyj, 254 West 31 Str. New York, N.Y., 10001.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

КОНЦЕРТ ПОСТОВОЇ ТРІОДІ В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінгтон, Н.Дж. — Заходами української православної церкви Св. Тройці і Об'єднання українських православних сестрицтв тут в неділю, 29-го березня ц.р. (Хрестопоклонна неділя) о год. 12-ій дня зараз після Служби Божої у церкві при 836 Лаєнс авеню відбудеться концерт Постової Тріоді у виконанні церковного хору ім. Дмитра Бортнянського під диригентурою інж. Д. Олійника. Урочисте Богослуження очолить настоятель Свято-Троїцької парафії о. прот. Сергій Непріль в сослуженні о. протодиякона Володимира Поліщука. Цим урочистим днем започатковується також відзначення 20-ліття заснування ОУПСестрицтв. Після концерту буде святочний обід.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ДОПОВНЕННЯ ВАЖЛИВОГО РЕЧЕННЯ

У „Листі до Редакції" д-р Василь Витвицький, музиколог і журналіст, пише про потребу для українців найбільш тісних зв'язків з поляками, нашими найближчими союзниками. На жаль, в тексті „Листа", надрукованому в ч. 54 „Свободи", упущений рядок, який істотно змінив думку автора, подаючи її в оберненому розумінні. Отже ця фраза в „Листі" має звучати так: „Нам треба уникати всього, що може заколочувати нашу співпрацю і обопільне намагання до встановлення тривалих добросусідських взаємин", поміж поляками й українцями.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ висловлює щиру подяку всім тим особам, які вже прислали належність за різдвяні картки та заразом щедро відгукнулися пожертвою на Стипендійний Фонд УНСоюзу.

Талановиті українські студенти, яким потрібна фінансова допомога, напевно будуть вдячні за стипендії, що їх вони отримають цієї весни.

Просимо читачів, які ще не мали нагоди вирівняти належність за одержані різдвяні картки, зробити це в найближчих днях, щоб можна було завершити збіркову акцію.

Заздалегідь щиро Вам дякуємо.

З братським привітом,

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

Вунсакет і околиця!

В неділю, 5 квітня 1981 р., о год. 1-ій по пол.

у парафіяльній залі УПЦеркви св. Михаїла
540 Blackston St., **ВУНСАКЕТ**, Ровд Айленд

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС у ВУНСАКЕТ, Р. Ай.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і Конвенційні Делеґати на 29-ту Конвенцію УНС наступних Відділів:

73 і 177 в Провіденс, 93 в Централ Фолс, 122 в Тавтон і 206, 241 у Вунсакет, Р. Ай.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіти з діяльности Окружної Управи;
2. Вибори Окружної Управи;
3. Плян праці на 1981 рік.

У зборах візьме участь

Марія Душник, заст. голов. предсідника УНС

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСоюзу

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів.

За інформаціями пишіть до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Atten: Organizing Dept.

або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

† ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА СТЕЦЬКО, членка УНС Відд. 94 ім. М. Шашкевича в Гемтремк, померла 28 жовтня 1980 р. на 82-му р. життя. Нар. 1897 р. в Задвір'ї, Перемишляни, Україна; членкою УНС стала в 1941 р. Залишила у смутку дочку Катерину. Похорон відбувся 31 жовтня 1980 р. на цвинтарі Сотери Меморіял Парк, Рочестер, Мінн.

Вічна Їй Пам'ять!
Роман Татарський секр.

ОСИП ПІДЛЯШЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 488 ім. Т. Чупринки у Фінікс, Арізона, помер 22 січня 1981 р. на 71-му р. життя. Нар. 1909 в Нагусвичах, пов. Дрогобич; членом УНС став у 1951 р. Залишив у смутку дружину Лєкору, доньки: Анну, Ґеню, Галину, 6 внуків і брата. Похорон відбувся 24-го січня на цвинтарі Ґрінвуд Меморіял Парк, Фінікс, Арізона.

Вічна Йому Пам'ять!
Я. Бакович, секр.

ВАСИЛЬ ФЕНЗОР, член УНС Відд. 402 ім. Т. Шевченка в Етобіко, помер 28 листопада 1980 р. на 55-му р. життя. Нар. 1925 р. в Шибалин, Бережани; членом УНС став 1966 р. Залишив у смутку дружину Евгенію, брата і сестру в Україні та ближчу і дальшу родину в Канаді й Америці. Похорон відбувся 2 грудня 1980 р. на цвинтарі Парк Лови, Торонто.

Вічна Йому Пам'ять!
Є. Бурій, секр.

ІВАН СЛОНСЬКИЙ, член УНС Відд. 430 Т-ва Дністер у Філядельфії, помер 8 січня 1981 р. на 78-му р. життя. Нар. 1902 р. в Далява, Зах. Україна; членом УНС став у 1949 р. Залишив у смутку дружину Софію і ближчу та дальшу родину в Америці і в Польщі. Похорон відбувся на цвинтарі Преч. Діви Марії у Факс Чейс, Філядельфія, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
І. Кігиницький, секр.

ЙОСИФ БАСАРАБ, член УНС Відд. 155 Запорозька Січ в Перт Амбой, помер 3 жовтня 1980 р. на 67-му р. життя. Нар. 1912 р. в в Україні; членом УНС став у 1952 р. Залишив у смутку Стефанію Басараб. Похорон відбувся 6 жовтня 1980 р. на цвинтарі Алпайн в Перт Амбой.

Вічна Йому Пам'ять!
Меланія Лоренс, секр.

НАТАЛІЯ САВЧУК, членка УНС Відд. 94 ім. Шашкевича в Гамтрамк, померла 19 січня 1981 р. на 77-му р. життя. Нар. 1903 р. в с. Биструк - Бердичів, Україна; членкою УНС стала в 1949 р. Залишила у смутку доньки Віру і Ларису з чоловіками, 5 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 21 січня 1981 р. на цвинтарі Еверґрін, Детройт, Міч.

Вічна Їй Пам'ять!
Роман Татарський, секр.

ОЛЬГА МИКИТИН, членка УНС Відд. 379 св. Юрія в Чікаґо, Ілл., померла 12 січня 1981 р. на 60-му р. життя. Нар. 1920 р. в Долині, Іванофранківськ, Україна; членкою УНС стала в 1949 р. Залишила у смутку чоловіка Григорія, сина Романа, брата Василя Павлюка з дітьми та багато кревних і приятелів в Україні. Похорон відбувся 15 січня 1981 р. на цвинтарі св. Николая в Чікаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Семків, секр.

ІВАН КУНИЧКА, член УНС Відд. 339 св. Василія у Філядельфії, помер 12-го грудня 1980 р. на 57-му р. життя. Нар. 1923 р. у Філядельфії; членом УНС став у 1942 р. Залишив у смутку двох синів: Івана і Михайла, дві доньки: Катерину і Патрицію, матір Калину, 3 внуків та дві сестри. Похорон відбувся 16 грудня 1980 р. на цвинтарі Ґейтс оф Гевен в Верлін, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ПАВЛО ГРИНЕВИЧ, член УНС Відд. 473 ім. сотн. Ю. Головінського в Монтреалі, помер 4 лютого 1981 р. на 72-му р. життя. Нар. 1909 р. в Лозівка; членом УНС став у 1958 р. Залишив у смутку сина Ярослава і шваґрову Анастазію Білик. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Роял в Монтреалі.

Віра Баніт, секр.
Вічна Йому Пам'ять!

Ю Л І Я ГОДОВАНЕЦЬ, членка УНС Відд. 305 в Гагоней Ситі, Па., померла 28 січня 1981 р. на 76-му р. життя. Нар. 1905 р. в Магоней Ситі, Па.; членкою УНС стала в 1940 р. Залишила у смутку сина Давида. Похорон відбувся на українському цвинтарі св. Михаїла в Магоней Ситі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Марґарита Гентіш, секр.

ІВАН НЮНЬКА, член УНС Відд. 448 Т-ва Самопоміч в Лясаль, помер 23-го грудня 1980 р. на 84-му р. життя. Нар. 1897 р. в с. Стрівки, пов. Бібрка; членом УНС став у 1953 р. Залишив у смутку дочку Софію, сина Василя 5 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 26-го грудня 1980 р. на цвинтарі Мавнт Рояль, Монтреаль, Квібек.

Вічна Йому Пам'ять!
Ольга Плешкевич, секр.

МИХАЙЛО МАСЮК, член і заступник предсідника 500-го Відділу УНСоюзу ім. ген. Романа Шухевича в Калґарах, Альберта, Канада, помер 16 грудня 1980 р. на 57-му р. життя. Нар. у 1923 р. в Смолині, пов. Рава Руська, Україна; членом УНС став у 1953 р. Залишив у смутку дружину Емілію та синів мґра Андрія й Ігоря. Похорон відбувся 20 грудня 1980 р. на католицькому цвинтарі св. Марії в Калґарах, Альберта.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Ковальський, секр.

ОСИПА ЖЕРЕБНЯК, членка УНС Відд. 33 св. Богородиці в Чікаґо, Ілл., померла 23 грудня 1980 р. на 84-му р. життя. Нар. 1896 р. в Україні; членкою УНС стала в 1924 р. Залишила у смутку синів: Гаррі й Івана і 3 внуків. Похорон відбувся 26 грудня 1980 р. на цвинтарі Мт. Говп у Чікаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Управа

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 28-го БЕРЕЗНЯ 1981 р.

НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ 371-ий Відд., о год. 7-ій веч. в залі УНДому в Ірвінґтоні. На порядку: звіти Управи і вибір Управи на 1981 рік. — Ю. Баранюк, фін. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва „Верховина" 184-го Відд., о год. 4-ій по пол. у приміщенні Об'єднання „Самопоміч", 98 Друга Авеню в Мангетені. На порядку: звіти Управи та К. Комісії та вибір нових на 1981 рік. Проситься всіх чл. прибути на збори. — Полк. П. Содоль-Зілинський, гол., Б. Ластовецький, секр.

НЕДІЛЯ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1981 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Т-ва ім. О. Ольжича 32-ий Відд., о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Гор. Клюбу, 847 Н. Френклін вул. На порядку: звіти Управи, К. Комісії та вибір нової Управи на **1981 р. Після зборів відбудеться товариська братська гутірка з перекускою. — Я. Лебідь, гол., Я. Пацовський, м. гол., І. Хитрук, скарб., В. Яців, секр. та М. Ящук, заст. секр.**

БАЛТІМОР, Мд. Загальні збори Т-ва ім. І. Франка 337, о год. 12-дня в домі „Самопомочі" при 239 S. Brodway. На порядку: відкриття, вибір президії, відчитання протоколу з попередніх загальних зборів, звіти Управи, К. Комісії, дискусія над звітами, вибір нової Управи на 1981 р., внески і запити, пляни праці, закриття. — Е. Притула

МІННЕАПОЛІС, Мінн. Річні збори 345-го Відд., о год. 1:30 по пол. в залі укр. прав. церкви св. Михаїла, 505 4-та вул. Н. І. На порядку: звіти Управи і К. Комісії, Вибір нової Управи і К. К., біжучі справи, закриття. Вразі відсутності кворуму, збори відбудуться на одну годину пізніше при всякій кількості чл. і вважатимуться правосильні. — М. Каркоць, секр.

ADDISON, Ill. Річні загальні збори 301-го Відд. Т-ва ім. Д. Вітовського, о год. 12-ій дня в залі парафії св. Андрія, 22 W 347 Army Trail Rd., Addison, Ill. Присутність чл. обов'язкова. В разі неприсутности статутом передбаченої кількости членів, збори відбудуться годину пізніше. — Ю. Паспавський, гол., П. Врублівський, секр.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 245-ий Відд., о год. 1-ій по пол., в залі УНДому при 477 Jeremiah Ave. Проситься чл. прибути. — М. Мартиненко, секр.

СУБОТА, 11-го КВІТНЯ 1981 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори 422-го Відд. ім. С. Петлюри, о год. 3-ій по пол. в залі української православної катедри св. Володимира, 6740 Північ 5-та вул. — о. протопресвітер Ст. Біляк, гол., В. Євтушенко, секр.

НЕДІЛЯ, 12-го КВІТНЯ 1981 р.

ГАРТФОРД, Конн. Річні загальні збори 277-го Відд., о год. 3-ій по пол. в залі УНДому при 961 Ветерсфілд Авеню. Проситься членство прибути. — Управа

• РОЗШУКИ •

Пошукую моїх товаришів, гірничих інженерів:
СТЕПАНА КУЛЬЧИЦЬКОГО
ЯРОСЛАВА ЛИСОГО
ІВАНА ЯНОВИЧА
ВОЛОДИМИРА ТИСОВСЬКОГО
ЮРІЯ ЯНІВА

Інформації про них, прошу дуже, переслати на адресу:
PETRO KULMATYCKYJ
3357 Winterfield
Warren, Mich. 48092